

II.
C. 13081.
f 61

18081. II. C. J. 1. Q.

Premišhlovanje

sa zhaš

f v e t i g a l é t a .

Jakoba Benigna Bossueta nekđajnega škofa
v' Meaux na Franzoskim.

V' krajnsko prestavleno.

s' sraven perstavlenimi molitvami per obiskovanji
štirih k' sadoblenju odpuštika svetiga léta,
odlozhenih zerkva.

Drusiga natifa.

V' Lublani, 1826.

Natifnil Leopold Eger.

St. emilblor nupio

an thid

lvctig b l e r a

Iskoda Benigna Böhmen a-b-...
v. Mena na Fian...

V. Krupniko pre...

s' staven post...
...
odbornosti...

V. Ljublani, 1830

192400030-V11

Predgovor.

Nash sveti ozhe rimski Papesh LEO XII. so po oblasti, ki so jo od vsmileniga Boga dosegli, letafhno léto zelimu kerfhanstvu sa fveto léto osnanili. Oni so v' pretezhenim letu popolnoma odpuftike fvetiga léta vsm tiftim dodelili, kateri so gròbe fvetih Apostelnov Petra in Pavla, in rimfke zerkve v' duhu pokore obifkali; ravno tako Oni odpuftike fvetiga léta, is nefkonzh-niga saflushenja terplenja in smerti nashiga Gospoda Jesufa Kristufa, is saflushenja in profhnja prezhiste Divize Marije in vseh Svetnikov, letaf vsm tiftim pravovernim kristjanam obojiga spola delé, kateri se bodo, v' shestih sa fveto léto odlozhenih meszih, sgrevano in zhisto vseh svojih grehov spovedali, vredno fveto obhajilo prejeli, in petnajst dni al sapored ali pa prenehama vsaki dan enkrat vse fhtiri k' sadoblenji odpuftikov fvetiga léta odlozhene zerkve andohtlivo obifkali, in tam sa povikfhanje in rasfhirjenje Matere katolfhke zerkve, sa satrenje krivoverftva, sa edinost in mir

med katolškimi oblastniki, sa frezho, svelizhanje in pokoj vfiga kerfhanfkiga ludstva ferzhno in poníshno Boga profili. Tode nikar ne mislite, de naf sveta Mati katolška zerku, ko nam odpuftike delí, od pokore ferzá, od ferzhne shalofiti in grevenge zhes grehe odveshe, ker naf ona veliko vezh s'Prerokam vred opominja, ferza rastergati, ne pa oblazhil, in naf s' Jesufovimi besedami uzhi, de temu, kter vezh lubi, bo tudi vezh odpušteniga, sakaj bol ko kdo Boga lubi, bol ga grehi grevajo. Odpuftik, to je, odpuštenje zhasnih fhtrafing, ktere bi gresnik po odpuštenih grehah na tem ali na unim svetu terpeti imel, vóske póti do nebes ne fturi fhroke, ne odvéshe nikogar od dolshnofti famiga sebe satajiti, svoj krish sadéti in sa Jesufam hoditi. Vímilena Mati katolška zerku s' odpuftiki flabofti fpokornikov le na pomozh pride, — jih hozhe v' njih dobrim naprejevsetji poterditi in jim ferzhnost dati, de bi na poti pokore ne obupali.

De bi vfi pravoverni krajnske fhkofije k' sadoblenji odpuftikov prizhijozhiga svetiga léta prav se perpraviti vedili, so gnadlivi in visoko vredni Firsht in Gospod Gospod ANTON ALOIS Lublanski Shkof miloftlivo sapovedali, bukvize imenovane: Premishlovanje sa zhas svetiga léta v' krajnsko preftaviti. Lete bukvize je bil v' létu 1702 Jakob Benign Bofsuet, Shkof v' Meaux na Franzoskim spi-

fal, in jih je ob zhafu svetiga leta vernim svoje shkofije brati perporozhil.

Lepó in prav po duhu svete katolshke zerkve so pisane in perpravne zhloveku, kter jih samerkljivo bére, pravi katolshki nauk od svetih odpuftíkov dati. Isgledi spokornikov, v' teh bukvizah v' misel vsétih, de so odpuftike sadobili, tako shivó k' ferzu grefhnika govoré, de flehern, kter s' Bogam spravo sheli, sposnati in rezhi more: » Sakaj bi tudi jest tega ne sturil, kar so » pred mano she drugi sturili, sej tudi jest verjem v' Jesusa, saupam v' njegovo vsmileno pomozh in shelím v' njegovi lubesni shiveti in » vinreti ».

De bi bol andohtlivo k' povikshanju boshje zhafti, k' vashimu in vsiga kershanstva svelizhanju vse opravíli, kar je potrebniga odpuftike svetiga leta sadobiti, so h' konzu teh bukviz tudi nektele molitve perstavlene, ktere ob obiskovanju fhtirih k' sadoblenju odpuftika svetiga leta odlozhenih zerkva, molite.

Bratje! ker glaf zerkve fkosi njeniga vikshiga pastirja praviga namestnika Kristusoviga flifhite, ne bodite terdiga ferza, sakaj Bog je rekel: » Ob prijetnim zhafu sim te vflifhal, in na » dan svelizhanja sim ti pomagal, sdaj je prijeten » zhaf, sdaj so dnevi svelizhanja »: torej dokler zhaf ponújane gnade imamo, delajmo dobro, prifhla bo nozh, kjer ne bomo mogli vezh do-

bro delati. Pridite k' Jesufu vsi, kateri se trudíte in ste s' grehi oblosheni, on vas bo poshivel, vsamite njegov fladak jarm na-fe, in svojim dufham bote pokoj najdli.

Bog daj, de bi gnada, ki jo bote, kakor upamo, v' tem svetim létu prejeli, v' vafhif ferzih rodovíten sad brumnosti obrodila, de bi is prevsetnih poníshne, is nevsmilenih miloftlive, is grefhnikov pravizhne naredila, de bi nedelje in prasnike prav vredno posvezhovali, poshreshnost in pijanost zhertili, nezhistofti she po imenu ne posnali. Bog daj, de bi vsi eniga ferza in einiga duha bili, de bi bil le krishani Jesuf med vami posnan, de bi bila vafha véra vterjena, upanje pogmerano in lubesen v' vafhif ferzih zhe dalej bol gorezha, de bi tako enkrat po dokonzhanim teku fdajniga shivlenja vezhno plazhilo v' nebesih prejeli.

V' Lublani mesza fufhza 1826.

Predgovor Bofsueti.

Odpustik se da na vezh vish premisliti. Naj si kdo odpustik od té ali une strani pred ozhi stavi; se móre le dershati na dvojno oblast svete zerkve, namrezh na oblast vesati in sadershati, in na oblast rasvesati in odpustiti.

V' refnizi je ta dvojna oblast, ki jo is boshjiga rasodenja verjemo, lé ena sama oblast, ktera se pa na dvojno visho rasodeva.

Zerku ima oblast véhati in rasvesáti, sadershati in odpustiti, gréh, kakor tudi shtrafinge.

Rasvéshe in odpusti takrat, kader odpufhanje dodeli; savéshe in sadershi pa,

kader odveso tistim odloshi, ktere po modrim rasfodenju odpufhanja nevredne sposna. Tolko kar gréh sadéne.

Kar pa fhtrafinge sadene, ima zerku oblast prav ojtne naloshiti; pa jih tudi smé po modrim in vernim sposnanju smanjfhvati; in jih ali le nekoliko, ali pa tudi popolnoma odpustiti. V' pervim kashe svojo pravizhno in potrebno ojtrost, v' drugim pa svoje vsmileno persanafhanje. To dvojno iskasovanje zerkvene oblasti, kar sadene greh, ali pa fhtrafinge, je vterjeno v' svetim pifinu in v' isrozhenju od uft do uft.

V' tem premifhlovanju se od te oblasti zerkve ne bo govorilo kar greh, ampak le, kar fhtrafinge sadene, sato de bi verni kristjani bol sposnali, kako velike gnade zerku ponudi grefhnikam, v' tem, de jim déla pokore naloshí, in! miloftlivo persanefe, kar per vsm svojim persadeva-

nju spolniti ne morejo. Od teh dveh delov se prvi, na kteriga je drugi vterjen, ne more lepši pokasati, kakor s' naukam cerkveniga sberalša v' Tridentu v' shtirnajšim s-hodu, ker se govori od potrebe in sadú sadofti sturjenja; drugi pa je ravno tako svetó in modro v' fklepu od odpustikov rasloshen, v' kterim to sberalše sapové odpustike vervati, in daje sapovdi kako se morejo delíti.

Satorej sim fklenil ob tem zhafu svetiga léta kristjanam od teh dveh refniz s' sastoplivimi besedami svetiga Evangelja k' ferzu govoriti, de bodo vedili svoje andohti in molitve po sapovdih vere ravnati, kakor govori prerok in apostel: *Pravizhni is vere shivi.*

De po poti vere bol varno hodim, se v' tem podvuzhenju le tega dershim, kar sa gotovo refnizo sposnam. Naj drugi v' fkasovanji odpustikov in njih mozhí mis-

lijo, karkolj hozhejo, naj dershé ali s' Papesham Hadrianam VI., kteriga misli Kardinal Pallavicini prav lepo rasloshi, ali naj fhe dalej gredo, jest s' svojim podvuzhenjam drugiga ne shelim, kakor kristjane bol in bol preprizhati, de ima njih lubesen proti Bogu tolkajn vezhi biti, koljkor obilnifhi gnade sadobojo, po duhu evangelfke perglihe: *Kteri lubi njega bol? Ta, kterimu je vezh odpustil.* Luk. 7, 42. 43.

Premišhlovanje sa zhaš svetiga léta.

PERVO PREMISHLOVANJE.

Od ojštrošti zerkve.

I. D é l.

Sploh premišhlovanje od ojštrošti zerkve.

I. Besede zerkveniga Tridentinskiga sberal-
šha, s' kterimi se ta ojštrošt rasloshi.

Ojštrošt zerkve nam sberalšhe s' temi be-
sedami rasloshi: Sad keršta se rasložhi od
fadu pokore, sakaj v' kerštu Kristusa oble-
zhemo, in v' njem vsa nova stvar postane-
mo, ter sadobomo popolnoma odpušhanje
vših grehov. Takiga ponovljenja pa in take
popolnomosti vender v' sakramentu pokore
bres lastniga jokanja in persadevanja ne mo-
remo dosezhi, ker boshja praviza tako ho-
zhe. Sato so sveti Ozhaki pokoro po pra-
vizi truda polni keršt imenovali.

Otrozi zerkve! vsamite si k' ferzu be-
sede svoje Matere. Od jokanja, od persade-
vanja, od truda polniga keršta vam govori;
uzhí vas, de boshja praviza to od grefhni-
kov térja. Ta ojštrošt se is-haja is duha na-

the svete zerkve, kter ne bo nikdar omolknil, in zerku ga bo vselej mehkti in mlazhnosti nasproti stávila. Kaj nam pomaga, zhe s' svetim sberalsham nad krivoverzi to zherimo, de so si mehko shivljenje isvolili, in so sveto ojštrost sadošti sturjenja savergli, ako smo pa sami ravno tako mehki, in kar s' besedo terdimo, s' delmi tajimo?

II. S'trudam pokore se po nauku sberalsha zhistost kersta spet doséshe.

Sberalshhe nam je pravizhno ojštrost zerkve osnanilo. *Pravizhna* je ta ojštrost; sakaj ona se dershi po pravizi boshji, ker gresnik sam nad seboj shtrafúje svoje soper nekonzhno vsmilenje in velizhaftvo boshje sturjeno krivizo; *sveta* je, ker je boshja praviza, po kteri zerku ravna, tudi sveta; sato tudi David pravi: *Sveto in strashno je ime Gospóda.* Psalm. 110. v. 9. Ta ojštrost pele k' svelizhanju, ker je nov kerst, fzer poln truda in terplenja, pa vender le kerst ostane, v' kterim pervo ponovljenje in zhistost kersta, ki smo jo sguibili, spet sadobimo, ker svoje grehe, kakor sveto sberalshhe govori, v' britkosti ferza obshalujemo in se njih velikosti vmerjeni pokori podvershemo. Tako veliko je saflushenje shtrafing, ktere sa svoje pregreshne dela po sapovdih zerkve v' duhu pokore in pokorshine proti duhovnim viharjam na-se vsamemo.

III. Shelje svetih duh de bi se ojštroš
zerkve tudi na-nje obernila.

To je tudi per vsih spokornih duhah ferzhne shelje obudilo, de bi zerku svojo sveto ojštroš na-nje obernila. Viditi jih je bilo na kolenih s'neisrezheno ponishnostjo in s'ferzhnimi sheljami per svojih shkofih, fajmoshtrih in spovednikih sato gnado profiti. Nizh se ne zhudim nad tem, sakaj te dušhe so bile od lubesni do Jesufa Kristufa vse vnéte, in ker so v'shivo zhútile, de so bile savolj greha od svojiga nebeshkiga she-nina lozhene, so hrepenele, bodi si she tako teshko, s'tem truda polnim kerstam pokore se spet s'njim shkleniti. Ta kerst pokore je sa to postavlen, de nam svetoš, ktero smo per kerstu prejeli, spet dodeli, in greh, ki naf od Boga lozhi, tako is-bríshe, de imamo saupanje v'popolnoma lubesni s'njim na vekomej shiveti, ako vmerjemo v'tem stanu praviga prenovljenja, v'kteriga naf pokora postavi. Ni se tedaj zhuditi, de so spokorniki ta truda polni kerst pokore s'tako gorezhim sheljami iska-li, in ga kakor gnado sprejemali.

Molitve, svete shelje, in naprejšetje.

Rezímo tedaj s'nashim Svelizharjam :
*Jest imam s'enim kerstam kershén biti,
in kako mi je britko, dokler ne bo is-
polнено? Luk. 12, 50. O moj Odreshe-*

nik! Ta kerst, ki te je zhakal, je bil kerst s' tvojo kervjo, v' ktero si bil per svojim britkim terplenju sa nafhe grehe pomó-zhen, in perstavish: kako je meni britko, dokler ne bo ispolneno?

Jest, jest grefhnik tudi kersta potrebu-jem, kersta pokore, ki je kerst folsa, in na eno gvishno visho kerst kervi; zhe je ref, kakor nekdo is med ozhakov pravi: *de so solse, ktere se per pokori preliva-jo, nekakshina kri, in ker je poko-ra tudi sato kerst kervi, ker je kerst praviga in popolnoma lastniga morje-nja.* Oh, kako gorezhe shelí moja dufha te svete ojštrosti, ta truda polni kerst na-se vseti, de se popolnoma prenovim! O moj Odrefhenik! naloshi mi to sveto ojštrost kervaviga kersta; navdaj tvoje flushabnike, ki so moji ozhetje, s' duham svete svestóbe, de mi vredno pokoro naloshe. V' duhu po-kore prejmem voljno is tvoje roke tesháve, ktere mi poshlefsh, sgubo v' premoshenji, nefrezhe na telefonu, britkosti dufhe in bo-lesni; v' teh revnih zhasih se ti voljno pod tvojo shibo vklónem, namest de bi mermral. Ker mi pa dafh sposnati, de mi je to gna-da in posebna dobrota, zhe v' tvojih flushab-nikih, kader me s' njih oblastjo, ktera je od tebe, véshesh, tebi pokoren biti sa-morem; daj meni sastopno in k' dobrimz perpravno ferze, njim pa modro in vsmi-leno pa tudi pravizhno in sveto ojštrost ozhetov, de mi tega iména vredno in mojim

greham vmerjeno pokoro naloshé, daj mi, de bom svesan s' njih nauki, ktere sposnam, de so tvoji, té dobre in potrebne f'htrafinge nad sabo spolnoval v' ponishnim saupanju, de s' to pomozhjo popolnoma prenovljenje shivljenja in zhistost svojiga kersta spet sadobim. O moj Svelizhar! She enkrat rezhem s'teboj: *Kersta, truda polniga kersta pokore mi je treba.* O kako hrepeni moja dufha, kako terpi, in kako britko ji je dokler ne bo ispolneno. Sdaj, bres odlafhanja se hozhem pred sodni stol pokore s' kersthanfkim duham postaviti, to je, s'ferzam, ki se popolnoma podvershe ojsri sodbi, ktero bo zerku nad menoj v' tvojim imenu isrekla.

II. D é l.

Sakaj je zerku tako ojstra.

Pervizh, savolj boshje pravize.

Ravno to sberalshe v' Tridentu nam lepo rasloshi, sakaj zerku tako ojsstro ravna, in pravi pervizh sato, ker je Bog pravizhen: *V' resnizi tudi Bog po sklepih svoje pravize tako hozhe, de kateri so pred kerstam is nevednosti greshili, drugazhi v' gnado sprave s' Bogam pridejo, kakor pa tisti, kateri so enkrat resheni bili is slushnosti greha in hudizha, in so dari svetiga Duha prejeli, pa se niso*

bali per sposnani resnizi tempel boshji ognufiti in svetiga Duha shaliti.

Sveto sberalfhe nam ob kratkim pred ozhi postavi, kaj krivizo tisteh, kateri so po kerstu grefhili, vezhi sturi, in to nam pokashe is lista svetiga Pavla do Efesanov, 4, 30. ker pravi: *de tisti, kateri tako grejhe, svetiga Duha shalijo, s' kterim so v' kerstu sapezhateni sa dan gnade in odreshenja.*

Kaj pa je svetiga Duha shaliti? Kaj drusiga, kakor ga is dufhe isgnati, ktero si je sa svoje prebivalfhe isvolil, kader jo je sapezhatil in tako rekel: *moja je, moja last je.* Kdor pa po prejetim kerstu grefhi, ta svet pezhat prelomi, ga sam od sebe odterga, in pravi svetimu Duhu: *Nizh vezh nozhem tvoj biti, in mu tako krivizo sturi, de bi ga mogla vshaliti, ko bi ne bil nespremenlive nature.*

Ravno to govori S. Pavl v' listu do Hebrejzov 10, 29. ker pravi: *de se Duhu gnade nezhaft sturi, sakaj po milostlivim odpufhanju grehov je zhlovek svetiga Duha deleshen postal.* Hebr. 6, 4. s' graham pa ravno tega Duha milosti in gnade, ki je nafhe pregrehe isbrisal, s' sanizhovanjam od sebe preshene.

Po besedah ravno tega Apostelna grefhniki s'prelomljenjam kerstnih oblúb she hujfhi sturé; oni Sina boshjiga spet kri shajo in taptájo, kri noviga testamenta, fkosi ktero so bili posvezheni, ognufijo

in njegovo terplenje saframújejo, kakor so Judje delali. Ali Judje ga niso sposnali, sakaj ako bi ga bili sposnali, bi ne bili nikdar Gospoda zhaſti krishali. I. Kor. 2, 8. Mi pa, ki ga sposnamo, ki smo v' njegovim imenu kerſheni, in smo sgubleno gnado kerſta ſkosi pokoro ſpet doſegli, ter tolkokrat njegovo ſveto reſhno Telo prejeli, mi smo ſe nad vſimi Sakramenti, nad kerſtam, nad pokoro, nad ſvetim reſhnim Telesam pregreſhili, in smo ſvojimu Svelizharju in Bogu, ki ga verjemo in sposnamo, veliko vezh nezhaſti ſturili, kakor uni, ki ga niso sposnali. Kako ſlo ſe je po taki nehvaleshnosti velikost naſhkih pregreh in ſhtraſing naraſla! To vſe je tedaj, kar krivizo tiſtih vezhi ſturi, kateri ſo gnadi naſproti delali, in ſo ſe boſhjiga vſmile nja s' premišhlenim greham nevredne ſturili; ſavolj tega tedaj je njih pregreſhenje tako oſtriga ſvarjenja pravize boſhje vredno. Is tega ſberaſhe ſkléne: *Nikolj zerku boſhja, boljšhiga in varniſhiga pota boſhje ſhibe odverniti ni posnala, kakor de ludje te dela pokore s' pravo ſhaloſtjo duſhe opravljajo.*

Molitve, ſvete ſhelje in naprejuſetje.

Podverſhem ſe tedaj o moj Svelizhar! tem delam pokore, ktere ſe mi po duhu in volji tvoje zerkve naloshe, de ſe kriviza iſbrifhe, ktero ſim tvoji gnadi ſturil. Shelim jih opraviti s' ponishnim ſhaloſti

polnim ferzam. Moj Odreſhenik! dobro ſposnam, reſnizhno je, kar je velki Apoſtel oſnаноval: *Bolſhi bi bilo pota pravize ne ſposnati, kakor po njega ſposnanju naſaj ſtopiti od ſvetiga povelja.* 2. Pet. 2, 21. Tudi tvoj prerok Ezehiel je meſtu Jerusalemu, ktero te je poſnalo, tako govoril: *Sodomo in Samario ſvoje ſeſtre ſi ſkosi vſe ſvoje ſturjene gnufobe opravizhilo; ti ſi bilo hudobniſhi, kakor one v' vſim ſvojim djanji.* 16, 47. 51. Daj mi o Goſpod! prav ſposnati ojſtroſt tvoje pravize, ktera bol ko zhlovek reſnizo vé, bol ſhtraſingo povikſha. Daj mi dobro pregledati tvoj ſveti in gorezhi ſerd, po katerim neſveſto ſheno bol ſhtraſujefh, kakor neveſto, ktere ſhe niſi k' ſebi vsél. O Goſpod! ſvojo krivizo ſposnam in ſim ſato veſ ſ'ſhpotam in ſramoto pokrit. Obudi nad-me pravizhni ſerd ſvoje zerkve, daj de bodo tvoji ſluſhabniki po tvojim duhu gorezhe ſkerbeli ſa duſhe, ktere ſo tebe ſapuſtile in ſe k' tvojim ſovraſhnikam povernile. Kakſhino pokoro ſim ſi ſafluſhil! O Goſpod! na vſe ſim perpravlen, ſamiga ſebe hozhem toſhiti tvoji pravizi, de jo ſ' ſvojo pokorſhino potolaſhim. Ali bres tebe nizh ne morem; ti, ki ſi mi dal te ſvete ſhelje v' ferze, daj mi tudi mozh jih ſpolniti.

III. D é l.

*Zerku ojštro ravna, drugizh sato,
ker je Bog vsmilen.*

Ker boshja praviza hozhe, de kateri so Boga po kerstu (perštavimo tudi po pokori in svetim obhajilu) rasshalili, drugazhi k' spravi s' Bogam pridejo, kakor uni, ki s'he takih gnad niso prejeli, se tudi boshji milosti spodobi, govori sberalshe dalej, *de nam grehi bres sadosli sturjenja ne bodo odpusheni, ker bi si s'zer ravno savolj tega grehe majhne mislili, is nehvaleshnosti in sanizhovanja svetiga Duha v' vezhi grehe padali, in si jeso sadan rasodenja pravizhne sodbe boshje nakopavali.*

Ne pride tedaj le od boshje pravize, ampak tudi od njegove milosti, de Bog hozhe, de se s' gresnikam ojštro ravna, sato ker govori sberalshe dalej: *Gotovo take spokorne dela spokornike mozhno od greha odvrazhujejo, jih tako rekozh v' bersdi dershe in v' prihodno bol skerbne in bol zhujezhe sture, osdravijo tudi ostanke grehov, in pregresne navade, ki si jih zhlovek s' hudobnim shivlenjam perdobi, s' nasprotnimi deli lepih zhednost preshenejo.*

Molitve, brumne shelje in naprejušetje.

O Gospod! sveta ojštrost, ki jo svoji zerkvi do spokornih gresnikov vdajash,

ne pride le od tvoje pravíce, ampak tudi od tvoje dobrotlive milosti. O dober in moder Sdravnik! Tako sapovdujesh svojim bolnikom, de se préd osdravijo, in de se bolesen s' korenino vred preshene. To je modra in milostliva previdnost, ktero imash sa nashe flabosti, de v' perloshnostih, ktere naf v' greh napelujejo, nashe fkerb obudish. Ouberni na-me, o Svelizhar! po svoji milosti svelizhanfko ojstroft svoje zerke. Naj dolgo zhasa pomnim svoj greh; naj se mojim ozhém strafhen sturi s' tem, de se mi naloshé v' resnizi spokerne dela, ktere bodo moje meso saterale in krishale, mojiga duha ponishovale, mojo dushe s' straham napolnile, de spet ne padem, in se v' delih pokore ne vtrudim. O ojstroft, kako dobrotlive so tvoje dela! O fhtrafinge, ki ste bersda rasvujsdanosti in prenaglosti, kako lubesni-ve ste! O sveta previdnost, ktera se mi sapovduje, de sa svoje svelizhanje fkerbim; is zeliga serza se ti podvershem in molim milost, ktera mi jo naloshi.

IV. D é l.

Zerku ojstro ravna tretizh sato, de postanemo podobi Jesusa Kristusa enaki.

Poverh tega pride, govori sveto sberalfhe, de, *kader si sa svoje grehe s' terplenjam sadoshti sturili persadevamo, Kristusu Jesusu, ki je sa nashe grehe sado-*

sti sturil, is kteriga je vsa nasha pre-
moshnost, podobni postanemo, in to nam
je gotova sastava, de zhe s' njim terpi-
mo, bomo tudi s' njim zhast dosegli. Ven-
der pa se ne sme misliti, de to sadoosti
sturjenje, klero sa nashe grehe Bogu do-
pernesemo, je tako nashe, de bi ne bilo
skosi Kristusa Jesusa; sakaj sami is sebe
kakor sami is sebe nizh ne moremo, s' po-
mozho tistiga pa, ki nas mozhne sturi,
vse samoremo. Ravno tako se zhlovek ni-
ma s' zhim hvaliti, temuzh vsa nasha
hvala je v' Kristusu, v' kterim shivimo,
v' kterim saslushenje imamo, in sadoosti
sturimo skosi vreden sad pokore, ktera
le is njega saslushenje ima, de je skosi
njega nebeskimu ozhetu perporozhena,
in s' dopadajenjam gori vséta.

Molitve, brumne shelje in naprejusetje.

Verjem, o Bog! sveti nauk, kteriga je
tvoja katolfhka zerku s' temi besedami tako
lepo osnanila. Molim refnizo, ktero si
v' njene besede vtisnil, in sposnam, de vsa
refniza je od tebe. Kako sveta je tvoja zer-
ku! kako zhista njena véra! kako refnizhen
je duh, kter jo visha.

Pred vsim drugim tedaj verjem, o Bog!
de morem po svoji slabosti, kar mi je mo-
gozhe s' Jesusam Kristusam svoje grehe nad
seboj pokoriti. Bog me vari kdaj misliti,
de bi mogla nevredna in pregresfna stvar
tako zhisto plazhati dolg vsiga greha, kakor

on. On ga je plazhal kakor Bog, jest pa ga plazhújem kakor grešnik. Njegovo sadosti sturjenje je popolnoma in neskončno, jest pa le tolko sturim, kolikor morem, ker ti darujem svoje nizh, ki nima druge vrednosti, kakor saflushenje kervi, terplenja, sadosti sturjenja in neskončno vredniga ofra tvojiga Sina. Glej tedaj s' ozhmi svoje milosti na svojiga Sina, kter je podoba tvojiga bitja, in savolj njegoviga vezhniga sadosti sturjenja vsami gori s' dopadajenjam te majhne déla pokore, svojiga vbogiga hlapza, kter she to kar sturi, ne sturi sam is febe, in tudi ne more upati de bi moglo tebi dopasti drugazhi, kakor fkosi saflushenje tvojiga ediniga Sina, mojiga Svelizharja, mojiga Srednika, mojiga vikshiga Mafhnika, kter je sa-me vmorjen bil.

Ne pusti mi o moj Bog! sheleti lohke fhtrafinge, tudi ne v' pokori iskati, kar je telesu prijetno ali pozhutkam dopadljivo, ampak ker morem tukaj terplenju Jesufa Kristusa podoben postati, daj mi najditi krish in shebi je de me prebodejo, tepenje in gaishlanje, de bom rasmefarjen, jesih in sholz, kterih grenkost mi perstudi fhkodlive sladkosti, kterih sim she prevezh okufil, ker sim po svoji volji delal, svojim pozhutkam stregil, in sam sebi shelil dopasti. Moj Svelizhar! tepenju dershim svoj herbet, sapluvanju svoj obras; naj me hudo grajajo in saframujejo, postavi me s' pokoro v' tvoje terplenje in v' tvoje bolezhine.

V. D é I.

Pride se spet k' sveti ojštrošli boshje pravize.

Premislili smo boshje resnize, ktere vsako ferze s' svetim straham napolnijo, in is njih sveto sberalshe tako sklene: *Naj tedaj duhovni boshji po napelovanji s. Duha in po lastni previdnosti, velikosti grehov in možhi spokornikov permerjene svelizhanske pokore nakladajo; sakaj oni bodo ptujih grehov deleshni, ako morebiti grehe spregledajo, s' spokorniki premalo ojštro delajo, in sa velike grehe majhino pokoro nakladajo. Gledajo naj, de bo pokora, ki jo naloshe, ne le ohranilo noviga shivljenja in sdravilo slabost, ampak tudi shtrafinga in pokorjenje poprejhnih grehov; sakaj kluzhi duhovnim niso dani, de bi le odvesvali ampak tudi savesvali. Tako so vervali in uzhili sveti Ozhaki in vender sa to niso mislili, de je Sakrament pokore sodni stol jese in shtrafinge. — Sberalshe to sato perstavi, ker se je v' njegovim prejhnim nauku vidilo, de so te shtrafinge, kader jih grefhnik s' ponishno in resnizhno pokorshino na-se vsame, v' resnizi shaz gnade in sastava milosti boshje.*

Tridentinsko sberalshe k' obveselenju vsih spokornih grefhnikov she to perstavi: *Bogastvo boshje milosti je tolko, de Bogu*

Ozhetu skosi Jesusa Kristusa sadosi sturimo ne le s'pokoro, ktero sami, de greh shtrafajemo, prevsamemo, ali jo nam spovednik po velikosti greha naloshi, ampak tudi s'tem, de zhasne shibe, ki nam jih Bog poshle, voljno prenesemo, in to je posebno veliko snaminje boshje dobrote proti grešniku. Spokornimu grešniku Bog svoje vsmilenje nar bol ozhitno osnanuje v'tem, de saflushene shtrafinge v'pomozh k' svelizhanju spreoberne.

Molitve, svete shelje in naprejušetje.

Gorjé meni o moj Bog! zhe v' Sakramentu pokore bol ishem perlisvavza in ravngrešnika kakor fodnika. O moj Bog! daj svojim flushabnikom mozhne besede, de mojo prevsetnost s' mogozhnim ozhitanjem potarejo; daj jim sveto in stanovitno ojštrost, de mojih grehov ne bodo spregledvali; napolni jih s' mozhjo Elija in svetiga Janesa Kerstnika, in daj jim od Duha Jesusa Kristusa, de po njegovim isgledu vsamejo tepeshnizo v' roke, de vse isslenejo, kar boshjo lifho, to je, mojo dusho in moje telo omadeshje. *Moj Svelizhar! ako bi bile mesta Tirus in Sidon to sposnale, kar mi vemo, bi bile v' spokornim oblazhilu in v' pepeli pokoro delale. Mat. 11, 21. pa tudi si rekel, de bo Tirus in Sidonu loshej na dan fodbe, kakor nam. Tega pa nisi le shugal méstam, ki so tebe vidile, ampak tudi svojim jogram si govoril:*

*Kdor vas gorivsame, mene gorivsame,
kdor vas sanizhuje, mene sanizhuje, ako
v' letim mestu gori ne vsamejo, poj-
te v' drugiga, resnizhno vam povem, lo-
shej bo semlji Sodomitarjov in Gomorè-
jov ob dnevu sodbe, kakor temu mestu.*

Mat. 10, 15. Kaj bom odgovoril? Nizh
moj Bog! oframoten sim, molzhati morem
in rezhi kakor Esdra: *Gospod! ti si pra-
vizhen, pred teboj smo v' svoji krivizi:
salega voljo pred teboj ni obstati. 1.
Lukv. 9, 15.*

Vender pa o Gospod! vezhna hvala in
zhaft ti bodi sa pot, ktero nam kashesh,
tebi sadosti sturiti. O Bog! mi nismo tako
ferzhni, de bi si kako ojtrost sami nalo-
shili, ampak she to málo pertergvanja in
pòstov, ki nam jih zerku sapovedúje, se
namu preteshko sdi, in vedno se pertoshu-
jemo, njene sapovdi prelomlujemo, in po
njenih naukih ne shivimo. Nafhi spoved-
niki vidijo, kako smo mehki, in si ne upa-
jo le malo tesheji pokore nam naloshiti.
Ti pa, o Gospod! ki vesh s' nashimi fla-
bošmi poterpeti, nam poshilash shtrafinge,
ktere so po tvoji pravizi bol vmérjene. Na
mnoge strafhne vishe si svoje shibe nad
nami pokasal. Vojfka je bila nad nami
s' vsmi svojimi shalostnimi nasledki; she ni-
kolj nismo vidili tolko sovrashnika, ki se
je sapersegil naf pokonzhati, ti pa si naf
vender s' svojo mogozhno roko podperal.
Tekla je kri vmorjenih, kakor voda okolj

Jerusalema; nafhe hifhe fo bile sapufhe-
ne; fhtevelo nafhih prijatlov je od dne do
dne bilo manjši, fhtevelo merlizhov pa,
ki smo jih lubili, od dne do dne vezhi.
Skufhali smo lakoto; o Bog! kako groso-
vitna je bila nad nami pred nekaj letmi. Sa
lakoto je hodila smert; mesta in vasi fo jo-
kale, ki fo svoje prebivavze sgubile; kako
sprasnilo se je vse, kolko vasi je bilo ras-
djanih, in kako vpadalo je fhtevelo ludi!
Gospod pravizhen si! Srezha in mirno shiv-
lenje ludi flepi; ti pa jim odperash ozhi
s' fhibami in s' strafhnim obiskanjam svoje
mogozhne roke. Pa kako fladke fo te fhtra-
finge, savolj kterih tolko v' nebefa sdihu-
jemo, proti tistim, ktere sa vprihodno od-
lafhah. Gospod! ti sanafhah in ne rasli-
jesh vse svoje ferdite jese in vsiga svojiga
mafhvanja, sakaj kdo bi fzer mogel pre-
stati? Polajshaj fhe svojo pravizhno ojfrost,
daj nam mir, ki ga tako ferzhno shelimo,
le fam ti nam ga samorefsh dati. Ker naf
je pa sdravi nauk ravno uzhil sposnati, de
ni boljshi pomozhi tvoje fhibe odverniti,
kakor de se truda polnimu delu pokore
podvershemo, daj nam vreden sad pokore
obroditi, in tebe potolashiti, sturi naf po-
nishne, refnizhne in ferzhne spokornike,
de se fami soper febe vojskujemo, bres
persanafhanja fami febe fhtrafujemo, de
nam ti odpustish o Gospod!

DRUGO PREMISHLVANJE.

Odpustiki zerkve.

I. D é l.

V' pomankanju ojstrij dél pokóre pomagajo gorézhe shelje in vezhi lubesen.

Po tako ojstrij in svetih sapovdih, ktere sberalshe v' Tridentu is svetiga pisma in is naukov starih zerkvenih ozhakov ysáme, bi si kdo lahko mislil, de se ne more nizh vezh spregledati in odpustiti. De ni temu tako, bomo sposnali is lepih isgledov, in pervizh is Jesufovih dél.

I. Odpustik nashiga Svelizharja pervizh dodelen greshnizi, ktera je njegove noge s' solsami mozhila in s' masilam masala. Luk. 7, 38-48.

Poglejmo per njegovih nogah sveto spokornizo in spremislimo, kako tukaj na enkrat popolnoma odpufhanje vsih svojih grehov sadobi. Polna svetih shelja in gorezha v' lubesni je v' svojim ferzu na enkrat vse martre pokorjenja obzhutila, to prizuhejo njene solse in sdihtvanje, framota in nezhaft, ktero je ozhitno terpela; vse to je rada prestala: Jesus ji veliko odpusti, ker je veliko lubila, in ravno takrat

naš on uzhí, de, ker je savolj velike lubesni veliko prejela, se je tudi nauzhila bol lubiti. *Kter is med dveh dolshnikov vezh lubi Gospoda, prasha Jesus? Uni, ki se mu pet sto denarjov odpusti, ali ta, ki se mu jih le pédeset odpusti? ta, kterimu se vezhi dolg, ali uni, kterimu se manjši odpusti,* Simon odgovori: *ta, kterimu se vezh odpusti,* in Jesus je rekel: *Prav si sodil.* Tako je ta grešnica tolko vezh lubila, kolikor vezhi gnado je shelela sadobiti, in kakor jo je prejela, je tudi lubesen njena vezhi postala. Tako se sadoben odpustik v' djanju rasodéne, kdor vezhi odpustik sadobiti sheli, se s'vezhi lubesnijo perpravla, in po prijetim odpustiku njegova lubesen fhe vezhi postane. Jesus Kristus obdvoje poterdi: *Veliko grehov ji je odpushtenih, ker je veliko lubila.* Tukaj imamo veliko lubesen, bres ktere se gnada odpushtanja ne sadobi; sa voljo njene velike lubesni je popolnoma odpushtanje sadobila, sato ji je Jesus rekel: *tvoja vera ti je pomagala: Pojdi v' miru.*

Molitve, brumne shelje in naprejšetje.

I. P e r v i r a s d e l i k p e r g l i h e.

Moj Odrefhenik! naj fhe enkrat s'veto spokornizo per tvojih nogah saflishim nauk, kteriga k' trofhtu svojih flushabnikov Simonu fariseju osnanujesh.

Simon! nekaj ti imam povedati. Mojster povej. Neki posojuvaviz je imel dva dolshnika; eden je bil dolshan pet sto denarjov, eden pa pēdeset. Ker pa nista imela s' zhem plazhati, je obema dolg odpustil. Luk. 7, 40. 41.

Per teh besedah ostanem, in narprej premislilim, de je bil eden pet sto denarjov dolshan, eden pa pēdeset; eden je bil veliko dolshen, eden pa malo, pa nobeden ni mogel plazhati. Tako se godi vsim zhlouveshtvu; eni so vezhi gresniki kakor eni, eni so manj dolshni, eni vezhi. Ti, ki so manj dolshni, so gresniki is nevednosti, ki Boga sposnati perloshnosti niso imeli, v' Adamu so gresili in njih grehi so se narašli kolkor se je njih poshelenje, s' kterim so bili rojeni bol pokasalo, oni bodo v' svojih pregrehah pogubleni, in ne morejo dolga plazhati. Taki so ajdje, judje in vsi nejeverniki; nekteri bol, nekteri manj, po meri rasvetlenja, kteriga so prejeli; vsi vkupej pa so v' nevednosti, ker ne sposnajo ne nebeshkiga Ozheta, ne Jesusa Kristusa, kteriga je poslal. Ako jim pa prēd smertjo gnado svetiga kersta dodelish o moj Svelizhar! jim odpustish vse, kar so dolshni. Ali drugi, kteri so vezhi gnade prejeli, so veliko vezhi dolshniki. *Tisti, ki so bili kersheni in rasvetleni, kakor govori S. Pavl, Hebr. 6, 4. 5. kteri so v' Evangelj vervali, svetiga Duha prejeli in so bili she vezhkrat v' Sakramentu pokore*

ozhišheni, ter so nebeski dar, sladkost tvoje svete mise okusili, in po vsem tem spet gresili in svoje grehe bol nagmerali kakor je las na njih glavi, ti so pet sto denarjev dolžni, uni pa le pedeset. Per vsem tem pa, o Gospod! veliki in majhni gresniki (zhe je kdo majhin, in zhe se sme tako govoriti) nobeden is med nas ne more plazhati, in zhe nam ti vsiga ne odpustiš, bomo vsi vkupej pogubljeni.

II. Drugi rasdelik perglike.

Berimo dalej ta Evangelj: Luk. 7, 42. *Ker nobeden ni mogel plazhati, je obema dolg odpustil. Kteri is med teh dveh tedaj vezh lubi? Ta, kterimu je vezh odpustil.* O moj Bog! jest sim is med velikih gresnikov, jest, ki sim tolko gnád prejel in sim tolko grehov kriv, sato te morem tudi vezh lubiti. Kolkor bol si milostliv do mene, bol is ferza te morem lubiti, ako po sadoblenim popolnoma odpustiku nimam, kar mi je narvezh mogoche popolnoma lubesni, ne ravnam po sheljah tvoje lubesni.

III. Obernimo ta nauk na-fe.

Moj Svelizhar! tebe lubiti ne bom tako dolgo odlafhal, de mi gnado in odpustjenje dodeliš. Spomin tvojih dobrót she sdaj moje ferze budí. Ufaki zhlovek

fe zhudi nad lubesnivo prijasnostjo, s' ktero gresnizi k' svojim nogam poklekniti pustish. Dotika se tvojih svetih nóg, s' obilnimi folsami jih mózhi, masala jih je s' masilam in s' lasmi svoje glave brisala in kufhovala. Ti sam si rekel: ona ni jenjala mojih nóg kufhovati. Farisej in vsi s' njim so godernjali, ona pa se je narbol savsela. Tvoja dobrotliva prijasnost ji k' ferzu gré, v' folsah se rastopí, besede ne more isrezhi, tudi ni bilo treba, sakaj njene folse, njeni neraszhesáni lasje, raslite masila, njeno ponishno kufhovanje sadošti govore, kolikor vezhi je nje lubesen, tolko britkejšhi nje shalost; sakaj kdo ne ve, de zhe kdo tebe bol lubi, mu je bol shal, de te je rasshalil? Kakor odpufhanje poviksha lubesen, tako tudi is vezhi lubesni pride vezhi grevenga. Ne govorimo ti sveti spokornizi vezh od ojštrosti in terplenja pokóre; njena lubesen in shalost ferza ji dopové vse, kar nar ojštrejšhi spokorniki terpeti morejo.

IV. Spokorna lubesen spolni vfe truda polne déla pokóre.

Daj mi o moj Svelizhar! kakor ti sveti spokornizi s' milostlivim odpufhanjam lubesni polno ferze. S' tvojo lubesnijo bom kakor ona vse k' pravi pokori potrebne dela ob enim sposnal in spolnil, oframotenje, saúpanje, popravo hudiga, to je, pohuj-

fhanje bom ob enim opravil. Spokorniki
 prvih zhafov! Pred zerkvenimi vratmi ste
 solse tozhili; naša grefhniza pa milo joka
 per Jesusovih nogah; vi ste noge vernikov
 kufhvali, ona kufhuje noge Svelizharja, in
 njegove svete noge zhaſte ſhe ſpokorniki
 nad nogami svojih bratov. Spokorniki nek-
 dajnih zhafov! vi ste ſe odpovedali vſimu
 nezhimernimu veſelju, in ta grefhniza ras-
 lije vſe ſvoje diſhezhe masila. S' rastreſe-
 nimi laſmi, ſlabo oblezheni, s' praham in
 pepelam potrefeni ste hodili, ta grefhniza
 ni vedila svojih laſ bol zeniti, kakor de je
 Svelizharjove noge s' njimi brifala in jih
 njemu ofrala. O ſveti odpuſtik! zhe ga sa-
 dobim, gotovo bo moje ſerze Boga tudi
 bol lubilo; ſakaj komur je vezh odpuſhe-
 niga, more tndi vezh lubiti; kdor pa vezh
 lubi, ta tudi vezhi ſhaloſt ſavolj boſhjiga
 raſſhalenja v' ſerzu zhuti. O kako ſladka
 je ta ſhaloſt, ker is lubesni iſvira, kako
 ſhiva pa je tudi, kako preſúne in prebode
 ſerzé, zhe je lubesen, is ktere pride, ver-
 na in reſnizhna. Moj Svelizhar! kako hre-
 penim po odpuſtiku, moja velika revſhina
 veliziga potrebuje, ſhelim ga pa tudi, de
 s' njim vezhi lubesen proti tebi, in vezhi
 ſhaloſt v' ſerzu ſadobim, ker ſim grefhil
 ſoper nebefa in ſoper tebe,

II. D é l.

Drugi isgledi odpuistikov nashiga
Svelizharja.

I. Bolnik od boshjiga shlaka vdarjen.

Vidim tega bolnika, kako ga shtirji moshje teshko na njegovi posteli nesó. Niso vedili kako do Jesufa priti savoljo mnoshize. V' hisho, kamur se je bil Jesus podal, ni bilo mogozhe priti. Strého tedaj odkrijejo, in po vervéh vbogiga bolnika pred Jesusove noge spuisté: *In Jesus, ki je njili vero vidil, je rekel bolniku: moj sin, saúpaj, tvoji grehi so tebi odpušteni.* Mark. 2, 3-5. Nizh pokóre mu ni naloshil, sadošti mu je bila vera, is ktere se je dal pred njegove nogé nesti.

II. Preshestniza.

Ravno takó milostliv je bil Jesus do preshestnize. Jan. 8, 10-11. *Shèna! te nobeden ni obsodil? Gospod! nobeden; tudi jest te ne bom, pojdi in nikar vezh ne gréshi.* Od smertne shtrafinge jo je rešhil, ker so jo hotli s' kamnjam pobíti. Kako jo jè pazh ginila ta dobrotá. Njena pokora je bila sturjena, kar bi bil s' ozhmi trenil. Jesusova prijasnost ji je dala vezh framote in shalosti, kakor s'he tako ojstro svarjenje, vezh ko dolgi postu in s'he tako teshavne

spokorne dela. Is tako veliziga straha se bres ferzhne hvaleshnosti ne pride do tako velikiga miru.

III. Sveti Peter.

Kaj bomo s'he le od svetiga Petra rekli, po tim, ko je trikrat Jesufa satajil? *Jesuf se je oserl in na njega pogledal.* Luk. 22, 61. Kakshina mozh je bila v' tem pogledu! Kako prijasno mu je Jesuf s' njim ozhital, in kako mozhno je svojiga slabiga nesvestiga jogra s' njim pretresil! Spomnil se je tudi Peter Jesusove besede, *je shel unka in je milo jokal.* Tukaj vidimo nad njim dvojni sad pokore. Pervi sad je, de je sapustil hifho, ki mu je perloshnost k' grehu dala. Nizh vezh ne rezhe Gospodu: *Sakaj pravish, de ne morem sa tabo jiti? Svoje shivljenje dam sa-te.* Sdaj sposna svojo slabost, in se od perloshnosti k' grehu odlozhi. S' tem se more sazheti, to je pervo snaminje pokore. Drugi sad Petrove pokore je, de je milo jokal. Zhudimo se nad Jesusovo dobroto po vstajenji; Petru in drugim ozhita njih nejevero, od satajenja pa mu kar besedize ne spomni. Dosti je bilo, de je jokal, de ga je en sam pogled Jesusov v' ferze ginil; ta lubesniv Svelizhar je posabil njegov greh.

IV. Misli svetih ozhakov od teh isgledov.

Ne vem, ali se sme misliti, de bi si bil Jesuf Kristuf per teh odpuistikih, ki smo

sdaj od njih govorili, s'he kakshine shtrafinge perdershal. Ne morem verjeti, de bi odpufhanje popolnoma in bres vsiga sadershika kake shtrafinge ne moglo biti, ktero je s' svojimi ustmi Jesus velki duhoven isrekel, kter je vsigamogozhen, milostliv, vishi mashnik, kter je vezhni, nefkonzhni, ni imel, in ga ne bo imel febi enakiga. Ta velki duhoven, ki je vsigamogozhen, je sturil kar je hotel, in kakorkolj si she bodi, jest se sanesem, de so se tisti, kterim je grehe bres shtrafing odpustil, sa naprej s'he tolko bol na dushi in na telesu saterali, kolkor bol jim je Svelizhar sanafhal. Pa kakorkolj odpustike, ki se tako hitro dodelé in pokashejo vsamemo, vender sveti ozhaki nozhejo, de bi mi po njih sodili; sakaj Jesus Kristus, pravijo, je Gospod, on samore vse. Navadne sapovdi, ktere svojim flushabnikam dáje, njega ne veshejo, on sturi s'he vezh; on vidi in daje misli v' ferze, kterih noben zhlovek, ne rezhem le, ne more v' ferze djati, ampak s'he viditi ne, kader so v'njem, kakor le Jesus. To, kar se imamo is teh isgledov uzhiti, je, de Bog zhloveku na enkrat tolko vere in lubesni dodeli, kolkor je sadošti, de jim na enkrat vse grehe in shtrafinge popolnoma odpusti. Taki so Jesusovi odpustiki, kterih pa noben zhlovek deliti ne more, kakor le on. Vsamímo tedaj tiste, ktere nam po svoji zerkvi delí, in tako jih oberiamo, de od Jesusa faj sa-

zhetik tiste ferzhne lubesni sadobimo, ktera nas bo popolnoma prenovila.

V. Odpustik dodelen rasbojniku.

Od spokorniga rasbojnika nizm ne rezimo, on je na krishu s' Kristufam, in je v' sadni uri sadoſti ſturil, ker je ſvojimu tovarſhu v' pregrehi in obſojenju, pa ne tovarſhu v' pokori rekel: „Se tudi ti Bog, ga ne bojih, ker ſi ravno v' tiſtim obſojenju? In mi dva ſzer po pravizi, ker „prejemava po ſaſluſhenju najih del; ta pa „nizm hudiga ni ſturil“. Luk. 23, 40. 41. Prezej ga je Jeſuf ſam odveſal, in mu ſhe tiſti dan paradish oblubil. Kako rad Jeſuf tiſtim odpuſti, kteri s' njim terpe, tudi takrat, kader po ſaſluſhenju pa voljno is lubesni proti njem terpe!

Molitve, brumne ſhelje in naprejuſetje.

I. Is izgleda od boſhjiga ſhlaka vdarjeniga in preſheſtnize.

Koga ne ginejo te beſede Evangelja: *Jeſuf, ker je njih vero vidil* (tiſtih ki ſo bolnika ſkosi ſtreho k' Jeſusu ſpuſtili) mu je rekel: *Saupaj ſin, tvoji grehi ſo ti odpuſheni.* Bolniku odpuſti, pa tudi ozhitno rezhe, de to ne le ſavolj njegove, ampak tudi ſavolj drusiſh vére,

Naj ſhe velja kar hozhe o moj Odreſhenik! k'tebi ſe bom perſilil, de odpuſha-

nje od tebe sadobim, ako per vratih ne bom mogel, naj me fkosi streho k' tebi spusté; vse fhe tako teshke pota bom fku-fil, ne bom le sam k' tebi prifhel, ampak fhe druge pomozhnike si bom pervsel, enake tistim, ki so bolnika k' tvojim nogam doli spustili, in kterih vera je tebi dopadla.

Vsi brumni, pravi David, *bojo o pravim zhasu molili sa odpushanje svojih grehov.* Pf. 31, 6. Molimo tedaj eden sa drugiga. Pravi zhas je zhas odpustikov in milosti, sdaj bol kakor fzer molijo brumni sa gresnike. Oh! ako se sam ne morem blishati, se bom dal po svojih bratih in po brumnih nesti k' Odrefheniku; morebiti mi bo bol savolj njih kakor savolj moje vére milost fkasal.

Ako bom kdaj mogel sapopasti, od kakfhine grósne smerti Jesus mojo nesvesto dusho refhi, me bo sposnanje moje pregrehe s' vezhi shalostjo navdalo, kakor pre-fhestnizo, in savolj tako velike shalosti bom hitro odpushanje sadobil.

II. Is isgleda svetiga Petra, in dobriga rasbojnika.

Jesus! v' me se osérafh, na tihim mi ozhitafh, de sim se, kakor fveti Peter s' neisrezhenó predersnostjo v' nevarnost podal, de si ravno si mi shugal, prepovedal, in si me pustil obzhititi, kako slab sim ref. Smeraj se motim in mislim, de mi ti po-

govori in té perloshnosti, ki so me she tolkrat v' greh perpravili, ne bodo shkodvali; vedno ostajam v' nevarnih drushinah, kjer spazhnost, opravlanje, svojoglavnost in hudobija prebivajo, in she menim de v' ognju ne bom sgoril. O moj Svelizhar! naj mi bo she tako teshko, sanaprej se bom po izgledu svetiga Petra nevarniga pajdashenja ogibal, ktero me je she tolkrat spazhilo, beshal bom s' tem Apostelnam, de se pregresnih perloshnost ognem, in de v' famoti objokam pogublenja vredno dufho in omadeshvano nedolshnost. O de bi bil ta kerst mojih sols tako mogozhen, de bi vsi moji grehi v' njem oprani bili, in de bi v' njem pokoro tako dostal, kakor upam krivizo isbrifati.

Gospod! ti me s' sgubo premoshenja, s' teshavami in bolesnimi na svoj krish perbijash. Daj, de moje serze tvojo pravizo tako v' shivo obzhuti, de bom savolj svetiga sdrushenja s' tvojim terplenjam popolnoma milost prejel.

III. D é l.

Odpustik svetiga Pavla potem, ko je préd pravizhno ojstroft pokasal.

I. Ojstroft svetiga Pavla.

Nekdo is med Korinzhanov je prehestoval s' sheno svojiga ozheta. Sveti Pavl

je sa to Korinzhane hudo svaril, de so tá-ko framoto med sabo terpeli: „In vi se „s he napihujete, in niste rajshi v' shalosti „skerbeli, de bi is med vas istreblen bil, „kter je to sturil”. 1. Kor. 5, 2. Vsi Ko- rinshki zerkvi to ozhita; pregreha tega ne- zhistnika je bila pregreha vsih, sato, ker so kaj taziga med seboj terpeli. Sveti Pavl saz hne Korinzhanam pravizhno ojstroft pred ozhi staviti, s' ktero bi bili imeli tega gresh- nika is svoje drushine odlozhiti, in te le strashne besede perstavi: „Jest, s' telesam „szer neprizhijozh, s' duham pa prizhijozh, „sim kakor prizhijozh tega, ki je tako de- „lal, obsodil, de ima v' imenu Gospoda „nashiga Jesusa Kristusa, kader bote vi in „moj duh ukupej sbrani, skosi mozh Go- „spoda nashiga Jesusa, takshni fatanu is- „dan biti k' pogublenju mesa, de bo duh „isvelizhan na dan nashiga Gospoda Jesusa „Kristusa”. Tukaj se vsa ojstroft zerkve vidi; od telefa zerkve je nevaren ud odlo- zhen, in se poverh s'he isrozhi fatanu v' ob- last, de ga martra po svoji volji, ali s' ka- ko bolesnijo, ktero fatan naredi, kakor se pogosto v' svetim pismu vidi, ali s' drugimi nadlogami, od kterih tukaj ni kraj govo- riti. Vidi se tedaj tukaj dvojna ojstroft zerkve, odlozhenje namrezh in telesno po- korjenje, pa vender ta ojstroft le k' milosti napeluje, ker se meso shtrafuje, de se du- sha reshi.

*II. Dobrota in odpusljanje Korinške
zerkve, in svetiga Apostelna.*

Taka je bila sodba svetiga Pavla, ktero je, kakor sam pové s' shalostnim serzam in s' mnogimi sotsami isrekel. II. Kor. 2, 4. Ravno tako bi mogli zerkveni pastirji delati, kader jih lubesen sili njim od Jesusa Kristusa isrozheno oblast kasati, de bi prevsetne gresnike ponishali. Ta sodba Apostelnova je nezhistnika s'tako shalostjo napolnila, in ga v'tako britkost spravila, de se je bilo bati, de bi upanja ne sgubil. Zerku v' Korintu je tedaj pokoro temu spokorniku polajshala, mu ni le perkrajshala zhafa pokore, temuzh tudi njeno ojtrost pomanjshala. De so pa tudi Apostelna spofhtvali, ki je pregreho obfodil, in pokoro naloshil, so ga prosili, de bi odpustik poterdil, kteriga mu je zerku dodelila. V' serze ginjen jim je pisal: „Dosti je sa „krivizhniga, de je svarjenje, kteriga mu „jih je vezh dalo, voljno na-se vsel. II. Kor. 2, 6. sakaj vfa sbrana zerku ga je svarila. Ker je tako odpustik poterdil, ki so ga po tedajni navadi pastirji zerkve prizho vsih ludi dodelili, perstavi: „Odpustika, ki ste „ga gresniku dodelili, ne savershem, fhe „le shelin, de mu rajshi persanefete in „ga povefelite, de se morebiti v' preveliko shalost ne pogresne.” II. Kor. 2, 7.

Tako je apostolsko odpufhanje; taki morejo pa tudi tisti biti, kateri hozbejo po nauku svetiga Pavla odpustika zerkve vredni postati. Tisti so vredni, kateri so tako od shalofti prefunjeni, de se je bati, de bi v' shalofti ne omagali. Satorej sveti Pavl temu grefhniku nizh vezh ne ozhita, le s' besedami toláshenja, lubesni in dobrote fhe govori: „kar ste vi dovolili, tudi jest „dovolim, in zhe sim jest kaj odpustil, sim „savoljo vaf v'imenu Kristusa odpustil, de „ne bomo golfani od fatana, ker njegove „mifli posnamo“, in vemo de povfot obresti ifhe.

M o l i t u

*sa serzhno shaloft, savolj ktere je sveti
Pavl nezhistniku v'Korintu odpustik
dodelil.*

Kdo bo pazh tiste dnéve nasaj dal, kjer so se grefhniki, kateri so bili pokori podversheni, na pervo svarjenje duhovnih pastirjov, v'tako shaloft in britkost vtopili, de je bila zerku persilena, sató, ker se je bala sa-nje, jim v'pokori perjenati? Morebiti bi nobeniga drugiga svarjenja, sadofti sturjenja in pokorjenja ne potrebovali; le trofht, le veselje in vsmilenje bi se grefhnikam osnovalo. Sveta spokorna shaloft! ki te she tolko zhafa ifhem, kdaj te bom najdel? *Reve in nadloge so me sadéle, je rekel David. Pf. 118, 143.* Med tem, ko sim se

jih ogibal, so me najdle, bres de bi jih bil iskal. Ali, neka shalost je, namrezh shalost pokore, in to bi rad najdel, de bi mogel rezhi: *Jeſt ſim v' nadlogo in v' shalost priſhel, in ſim Goſpodovo ime kli- zal.* Pf. 114, 3. 4.

Sveta shalost! kdaj te bom naſhil? Kdaj boſh priſhla mi ſerze omezhit? Sol- se pokore! ki vaſ tokokrat ſhelim, pri- dite, zhaſ je ſhe, pridite in perpravite me ſa odpuſtik. Zhe me moji grehi vezh ne ſtraſhijo, zhe ſim ſhe mersel in neob- zhutliv do boſhjiga in zerkveniga ſhuganja; naj me odpuſtik, dobrota in lubesen Je- ſuſa Kriſtuſa in zerkve njegove neveſte, ſbudi, de ſazhnem kdaj zhutiti, kako ſtraſhno je, in kako ſhaloſtno more biti tako dobroga Boga raſſhaliti.

IV. D é I.

Odpuſtik Apoſtelna in Evangelista ſvetiga Janesa.

V' zerkvenih ſgodbah je imeniten ta odpuſtik. Vſaki vé od mladenzha, kteriga je ſveti Janes, potem, ki je is Patma pri- ſhel, ſpreobernil, in nekimu ſhkofu per- porozhil, kter ga je kerſtil, in poſneji de ga je ſhe bol poterdil, tudi birmal. Ta mladenzh ſapelan od veſelja do kratkozhaſov in od ſlabih druſhin, ſe je ſzhaſama tako popazhil, de je na ſadnje poglavar tolova-

jov postal. Sveti Apostel je is Efesa nasaj
 prishel; dolgo zhafa ni obiskal mesta, v
 kterim je mladenzha popustil. Komej je
 pa v' zerkvenih opravilih v' mestu prishel,
 je bilo pervo, de je hotel od shkofa sveto
 sastavo nasaj imeti, namrezh isrozheniga
 mladenzha. Shkof sdihne in pravi: *Mla-*
denzh je vmerel. Sveti Apostel, ki je do-
 bro vedel, ktero smert kristjani objokujejo,
 je kmalo vganil, de ta smert je pregresh-
 no shivljenje mladenzha. Ker se je nad sgu-
 blenim mladenzham rasjokal, in dobriga
 shkofa savolj tega okregal, se je dal desi-
 ravno she vef slab, (she okolj sto let je
 bil star,) na konja posaditi, in je hitel sa
 sgubleno ovzo. Kmalo pride tolovajam mla-
 denzhovim tovarsham v' roke, (sej to rav-
 no je shelil) in jih lepo prosil, de naj ga
 k' njih poglavarju pelajo. Mladenzh komej
 svetiga Janesa sposna, ni ga mogel viditi,
 in sbeshi spred njega. Apostel pa hiti sa
 njim in na vef glas vpije: „Sin moj! sa-
 „kaj pred mano beshish? Svelizhanje tvoje
 „dushe fhe ni sgubleno; jest bom sa-te
 „pred Bogam odgovor dal, in zhe je tre-
 „ba umreti sa-te, svojo dusho dam sa tvo-
 „jo; stoj in verjemi mi, Jesus Kristus me
 „je k' tebi poslal”. Kakor okamnjen spa-
 zheni mladenzh obstoji, in ozhi po sebi
 vershe, kar sashene oroshje od sebe, sazhe-
 ne na vef glas jokati, in solse tozhiti; po-
 tem se vershe svetimu starzhiku v'narozhje,
 ki je bil k' njemu prishel in tako drugizh

s' folsami kerfhen sakriva svojo tolovajfko roko. Apostel pa, ki jo je vidil s' pokoro ozhifheno od vse prelite kervi, mu jo je kufhnil, in svojiga jogra nasaj v' zerku pelal, kjer je sa-nj odpuhanje per Bogu profil, in se dolgo s' mladenzham s'vednim postam pokoril, tudi ni pred jenjal, de ga je fhe, preden je is tega mesta fhel, zerkvi posvezheniga spet dal. Tako mogozhne so bile njegove s' folsami spokorniga grefhnika sdrushene folse. Tako je dal lep isgled drusiga prerोजना in hitriga vftajenja sgublene ovze zeli zerkvi. Evsebi nam to perpoveduje v' svojih zerkvenih sgodovinah (v' III. bukvah, 7. post.) in je vsel is bukev fvetiga Klemenā is Aleksandrije imenovanih: *kter bogatih bo svelizhan?* Kjer se fhe sdaj bere. (v' 42. post.) Tak je bil odpuftik S. Janesa, pa ne smemo posabiti, de je bil s' postam fklenjen, kakor je to vselej duh zerkve sapovedoval.

M o l i t u

k' Bogu sa pastirje zerkve in sa grefhnike, de bi jim dal duha sdihovanja in sgrevaniga pokorjenja.

O moj Bog, daj mi take folse, ktere zhaf pokore perkrajfhajo. Obudi per pastirjih tvoje zerkve duha sdihovanja sa grefhnike, nad kterimi od tebe isrozheno oblast opravljajo. Vidili smo, kako je fveti Pavl

s' folsami shaloftno sodbo nad nezhistnikam v' Korintu isrekel. Solse Apostelnove fo v' grefhniku folse obudile in ga ravno takrat apoftolfskiga odpuftika vredniga fturile. Ravno tako je bilo per fpokornim grefhniku fvetiga Janesa. O Gospod! kter fi fvojimu lubimu jogru dal ozhetovfke folse in shelje fe pofiti in pokoriti s' grefhnikam, kteriga je hotel zerkvi fpet isrozhiti, ponovi v' pafirjih in v' ludftvu tega duha pokorjenja in folsá, kter ferza tako dobro sa odpuftik perpravla.

V. D é l.

Odpuftiki stare zerkve med pregananjam.

I. Marterniki fo shaloftni v' jezah nad grefhnikami, ki fo od vere odpadli; in profijo zerku sa - nje, de se jim zhas pokore perkrajfha.

Med pregananjam fo marterniki sa grefhniko profili, in njih profhnja je velala, kakor sodba grefhnikam na dobro obernena, de fo bili odvesani in v' gmajno fvetnikov fprejeti. Vidi se to is lista fvetiga Dionisija is Aleksandrije (Evfeb. zerkv. sгод. 6, 4.) Spet drugi listi nam povedó, de fo marterniki v' jezah slo jokali savolj teh, kteri fo med pregananjam od vere od-

padli. Bol fkerbni savolj nefrezhe svojih bratov, kakor savolj svojiga lastniga terplenja, ko jih je od lakote smert zhakala, so le fkerbeli te nefrezhne spreobniti. Is teh marternikov eden je pisal drugimu: „Profim te, shaluj s' menoj savolj moje festre, ki se je sgubila, je padla v' tem pregananju; vesele velikonozhne prasnike savolj nje shalujem, nozh in dan v' pepeli in fpokornim oblazhilu jokam“. Med terplenjam, ki so ga v' temnih jezah imeli, so vesele velikonozhnih prasnikov obzhutili; ako so pa njih bratje od vere odpadli, so to vesele s' folsami obhajali, in kakor de bi jim fhe to terplenje dosti ne bilo, so se fhe s' sdihtvanjam v' pepeli in ojstrim oblazhilu pokorili. Vse to se bere v' listih Zelerina in Luzjana med listimi 16. 20. 21. 22. fvetiga Ziprijana.

II. Zerku je profhnje marternikov vflifhvala in je savolj njih odpustike delila.

Zerku je profhnje marternikov s' dopadajenjam vflifhvala, in je delala po izgledu Svelizharjovim, kter je, kakor smo vidili, od boshjiga shlaka vdarjenimu ne le savolj njegove, ampak tudi savolj vere tistih, ki so mu ga pred noge poloshili, odpufhanje grehov dodelil; in taki so bili odpustiki, ktere je zerku vezhkrat v' imenu marternikov delila.

Zerku je pa vender od fvetih fkrivnost

vselej odvrazhvala tiste, kateri s'he niso pokore po sapovdih dostali. Tudi marterniki so to hotli imeti, in le takim so mir in odpustik obljubili, ktere bi s'kof sposnali in sprafhali, kako so shiveli po tem, kar so od vere odpadli. Zhe se je vidilo, de so gorezho s'kerb sa s'voje dushe imeli, de so h'ishe in premoshenje sapustili, kar so sa vero hotli kupiti, in so se sodbi zerkve podvergli, so jim radi savolj marternikov odpustili.

III. Od marternikov je stara zerku vervalo, de so tudi oni imeli delesh per delu odreshenja.

Po tem sposnanju je pisal Origen: „de „martérniki odpushtanje grehov dele, de „je njih terplenje po izgledu Jesusoviga, „kerst, v' kterim se grehi veliko ludi od- „pushtajo, in de nam je mogoche se s'dra- „go kervjo marternikov nekakshino odku- „piti, kakor s' drago kervjo Jesusovo“. Besede svetiga pisma, ktere tako veliko mozh Svetnikov v' Jesusovim kraljestvu osnanújejo, so v' s'kriv. ras. 2, 26-29. in v' listu svetiga Pavla do Kolos. 1, 24. ker pravi: „Jest na svojim mesu dopolnujem to, kar „Kristusovimu terplenju sa njegovo telo manka, ktero je zerku“.

Kar je od marternikov pisaniga se more od vsih Svetnikov sastopiti, ker so vsi sploh marterniki satajvanja in pokore, ka-

kor so bili tudi vsi perpravleni svoje shiv-
lenje sa Jesusa Kristusa in sa svoje brate
dati, de so tako spolnili tisto lubesen, kte-
ra je po Jesusovih besedah nar vezhi. Jan.
15, 12. 13. Tako so vsi marternikam per-
drusheni, in ker so s' njimi vred mogozhni
pomozhniki, s' svojimi proshnjami k' sházu
zerkvenih odpustikov perkladajo.

IV. Proshnje Svetnikov imajo tako veliko
zéno in mozh savolj kervi Jesusa Kristusa.

Ta gnada, ki jo Bog Svetnikam daje,
je sad kervi Jesusa Kristusa. Ta kri je ta-
ko mogozhna in ima tako veliko zeno, de
nam savolj njeniga saflushenja tudi kervavo
terplenje in sinert Svetnikov pomaga. To
je po eni strani gmajna Svetnikov; ker ni
nobene dobrote nad kakim udam telefa Je-
susoviga, nad katero bi drugi po njegovi
boshji milosti ne imeli delésha; tako je od
enih potolashen, do drugih dobrotliv.

Velika smota je misliti, de ta nauk
zeno neskonzhniga saflushenja Jesusoviga
smanjshúje, temuzh ravno nasproti nam
pokashe obilnost njegoviga saflushenja, in
per Bogu veliko dobróto, de ne gleda lé
na neskonzhno in vsigamogozhno pomozh
kervi njegoviga Sina, ampak tudi na po-
mozh vsih njegovih udov, ki so s' njim fkle-
njeni. S' tem se spolni Jesusova molitu, ker
je rekel: *Ozhe! jest hozhem, de lubesen
s' ktero, si ti mene lubil, v' njih bode,
kakor sim jest v' njih.*

M o l i t u

*k' Bogu, de nam odpustik zerkve skosi
saflushenje svetih Marternikov in
Svetnikov dodeli.*

Sdrushi me, o moj Svelizhar! s' ter-
plenjam svojih marternikov in vsih svetni-
kov; s' tvojim terplenjam shelim fklenjen
biti, in tudi bom, zhe sim fklenjen s' ter-
plenjam svetnikov, ktero vso mozh, svetost
in zeno od tvojiga ima. Moj Svelizhar! ka-
ko veliko je tvoje vsmilenje, ktero mi pri-
haja is tvoje lubesni in tudi is gnád, kte-
re sa-me delish vsm svojim udam, s' kteri-
mi sim v' sveti drushbi.

Kader se, o Svelizhar! s' saflushenjam
tvojih svetnikov obogatim, ktero mi po njih
svetih profhnjah delish, se sdrushim s' ne-
fkonzhno obilnostjo bogastva tvoje kervi,
ktere neisrezheno zéno mi zerku po mojim
pokorjenji s' svojimi velikimi odpustiki do-
delúje, kteri so pa vender le od tebe.

VI. D é l.

*Odpustik sberalfha v' Nizeji in zerkve
v' mirnih zhasih.*

I. Dva fklepa tega svetiga sberalfha.

Zerku je tako dobrotliva, de tudi ti-
stim odpustike delí, kteri so jih malo vred-

ni, de le v' refnizi sazhnejo pokoro delati. To se vidi is dveh fklepov sberalfha v' Ni-zeji. Enajsti fklep tako govori: „Kar sadé-„ne tiste, kteri so bres velike potrebe, bres „sgube premoshenja, bres nevarnosti ali sa-„volj drusiga takfhniga urshoha od vere „odpadli, kakor se je pod Lizinjovo oblastjo „sgodilo, desiravno so vse dobrote nevred-„ni, je vender sveto sberalfhe fklenilo, de „se jim vsmilenje fkashe“. Per vsi ti do- broti so pa vender mogli dvanajst lét po- koro delati, ker so se slo pregresihili, le kar je zerkvena ojtrost fhe vezh sapoveda- la, jim je bilo odpufheno, de so v' shivo obzhutili ojtrost pravize boshje, kakor so saflushili.

She bol raslozhno pa govori od odpu- stikov dvanajsti fklep tega sberalfha, ker pravi: „V' vsih rezheh, ktere pokoro sa- „denejo, je fhkofu perpufheno, s' tistimi „po vezh let dolgim pokorjenji bol persa- „neflivo in dobrotlivo ravnati, kteri v' dja- „nji, to je, s' straham pred boshjo sodbo, „s' svojimi folsami, s' poterpefhlivostjo in „s' dobrimi deli pokashejo, de je njih po- „kora refnizhna, ne pa le k' videsu. Tisti „pa, kteri pokoro le toshlivo, le k' vide- „su in merslo delajo, ker menijo, (te be- „fede naj vsak dobro prevdari) de je she „pokora, zhe le v' zerku stopijo, naj svoj „zhaf dostojé“, in nobena dobrota naj se jim ne fkashe. Po duhu zerkve in tega sberalfha se tedaj dobrota in milost, to je,

odpuſtiki ſadobojo po méri persadevanja, s' kterim kdo dela pokóre ſpolni.

II. Kaj to ſberalfhe míſli s' beſedami:
toshlivo pokoro delati.

Premiſlimo te beſede ozhetov v' Nizejſkim ſberalfhu: *Tiſti, kteri pokoro toshlivo delajo in menijo, de je ſhe pokora, zhe le v' zerku ſtopijo, naj veſ zhaſ pokore doſtoje.* Kaj miſlijo ozhaki s' to toshlivo pokoro drugiga, kakor pokoro in ſpokorne dela, ktere ſe s' lenobo, s'mersloto opravljajo, bres notrajne ſhaloſti in ſerzhne grevenge, bres de bi ſi kaj file ſturili in pertergali, de bi ſe pregreſhnik perloſhnoſt varvali, ktere ſture, de ſkufhnjava naſho ſlaboſt premaga? De to nefrezhno toshlivoſt premagamo, ſe je treba molitve, poſtov, vbogajme dajanja in dobrih del poprijeti; ſa svelizhanje ſvoje duſhe ſtanovitno pokoro delati; ſzer ſe pokora le toshlivo, k' videsu dela, in tak kriſtjan je med mlazhnimi, ktere Jeſuf Kriſtuf is uſt plúje. Skriv. raſod. 3, 16. in ſa take po Nizejſkim ſberalfhu odpuſtiki niſo dovoljeni.

M o l i t u

k' Bogu ſa dar gorezhe lubesni, ktero zerku ſkosi odpuſtike v' naſ obuditi ſheli.

O Bog! vsami mi is ferza tiſto mrasloto, ktera ſturi, de pokoro le poverh

opravljam. Svoje grehe, svoje dolžnosti, vezhno svelizhanje, tvojo sodbo, tvojo milost, in vse tvoje gnade je posabil, kdor tako imenitno delo, kakor je pokora, sašpano, merslo in toshlivo opravla. Moj Odrešhenik! trésem se savolj tvojiga shuganja, de bošh mlazhne is ust plival, namrezh tiste, kateri tvoje delo nesvesto delajo. Ktero delo saflushi, de bi se manj sašpano delalo, kakor pokora, s' ktero se ima vse dopernešti, kar je fkosi lenobo in sanikernost poprejshniga shivlenja samudeno bilo?

O moj Bog! pokora more uzhiti flabosti in hude navade premagati. Ktero opravilo hozhe vèzh mozhi in vèzhi filo kakor to? Ali ne dopové pokora, kaj se pravi, nebeshko kraljestvo filo terpi in le s' velikim vperanjem se sadobi, de fila pokore navado grefhiti premaga, kakor govori sveti Avgufhtin.

De se take mraslote obvarjemo, dodeli nam o Bog, kar je tvoja zerku v' Nizejskim sberalshu od spokornikov hotla; strah, s' katerim se bomo savolj svoje flabosti in tvoje pravize perloshnosti greha fkerbno ogibali, daj nam fòls pokore in stanovitno poterpeshtivost, de bomo is gorezhe lubesni vse grehe vredno objokali, in vse savolj tebe voljno preterpeli; daj nam tako shiveti, de bomo sami in drugi nad nami sposnali, de smo spokorjeni, sakaj ako pokora ni resnizhna, nam bodo k' svelizha-

nju ponujeni odpustiki le k'vezhnimu ofleplenju.

Bog hotel! de bi odpustiki moje mlazhno ferzé vshgali s' ognjam boshje lubesni in k' dobrimu perganjali, de ne bom enak tistim, kateri menijo, de so vse sturili, in se popolnoma pobolshali, zhe v' zerkve pridejo, s'voje molitve omolijo, s' drugimi k' sveti misi perstopijo, bres resnizhniga pokorjenja in bolshanja. Refhi me, o Gospod! od takih smotnjav, obudi v' meni pravo pokoro, de odpustikov sa ref vreden postanem; daj mi sadnizh odpustike tako oberniti, de she gorezha lubesen v' meni smerrej mozhnejshi bode.

VII. D é l.

Od odpustikov, kakorshni so bili v' posejshih zhasih, in so she sdaj v' zerkvi.

I. Nauk sberalsha v' Tridentu v' she imenovanim fklepu je sadofti, de se per pokori in per odpustikih, kakorshni so sdaj, stari duh zerkve spet oshivi.

Namen tukaj ni uzhene s'godovine odpustikov pisati, ali kasati stopnje, po kterih se je od stare o'jstrofti zerkvenih sapovd odstopilo. Tudi ni treba preiskovati, ali te sapovdi she svojo mozh imajo, in ali se zerku per odpustikih she po njih dershi,

kakor uzheniki sploh uzhe. Popolnoma
 odpustiki in pa tudi nepopolnoma odpusti-
 ki sedmih, shtirnajstih in dvajsetih lét, ali
 dvajsetih, shtirdefetih, sshedefetih in sto
 dni, in drugih vezh takih, nam s'he sado-
 sti govore, de sapovdi pokore niso popol-
 noma posablene, ker zerku per odpustikih
 vedno na-nje gleda. To prafhanje s'holam
 pustimo, in tukaj le to premislimo kar na
 boljsha. Sberals'he v' Tridentu nam pri-
 zhúje, de zerku pravizo imá in sheli sveto
 ojstroft v' pokori tudi nam sapovedati in
 tako pokoro naloshiti, ktera se s' ojstroftjo
 nekdanjshine zerkve vsame, pokoro, ktera
 na' Jesusu Kristusu podobne sturi, kter je
 na krishu pravizi s'vojiga Ozheta sado-
 ril; pokoro, ktera rasujsdanost v' bersdah
 dershi, in ni le sa na' sdravilo pregres'h-
 nih navad, ampak tudi pred Bogam s'hra-
 finga in pokorjenje sturjenih grehov. To so
 misli in kratek sapopadek besedi sberals'ha
 v' Tridentu, ktero smo is druge in osme
 postave shtirnajstiga s'hoda ispifali. Is tega
 s'posnamo, de zerku vedno sheli in hozhe
 staro pravizo terditi in v'imenu pravize boshje
 gres'hnike ojstro dershati. Ta nauk sberals'ha
 v'so ojstroft starih sapoved v' sebi sapopade.
 Hudobija grehov, ki jih kristjani sture, je
 smiraj ravno tako velika; nehvaleshnost,
 ktere se krivi sture soper svetiga Duha, ki
 so ga per kerstu prejeli, je vedno s'trafh-
 na; praviza boshja se v' s'vojih s'klepih nizh
 ni s'premenila; mozh hudih navad s'gre-

ham perdoblenih ni nizh flabfhi, in famo-
pafhnofti v' grehih fe je ravno tako bati,
kakor v' nekdejnih zhafih. Zerku v' Tridentu
vfe te refnize ravno tako mozhno terdi, kakor
fo jih sveti Ozhaki terdili; le tako je po-
kora drugi kerft, in kakor govori sberalfhe
zhe ni s' jokam, in s' filnim persadevanjam
fklenjena, ne more biti tifti truda polni
kerft, kter naf k' nafhi pervi nedolshnofti
perpela. Zhe je pa pervi duh kerfhanftva
fhe v' svoji mozhi, je smiraj persanafhanje
in odpuftik zerkve nam potreben.

II. Drugi imenitni fklepi ravno tega
sberalfha.

Sato ravno to sberalfhe, ker hozhe
s' duham in gorezho fkerbjo ftarih zhafov
odpuftike soper predersnoft krivoverzov
varvati in rasloshiti, kaj je treba od odpu-
ftikov vervati, tako govori: *Ker je oblast
odpuftike deliti zerkvi od Kristusa dode-
lena, in ker je zerku to febi od sgorej
dodeleno oblast od nekdej fkasovala,
uzhi in sapové sveto sberalfhe, odpuftike,
ki fo kerjhanjskimu ludftvu, k' svelizhanju
in od svetih sberalfhov poterjeni, v' zerk-
vi ohraniti, in tifte, kteri pravijo, de fo
nepotrebni, ali de jih zerku nima oblasti
deliti, is zerkve odlozhi. Vender tudi she-
li, de fe po ftari in v' zerkvi poterjeni
navadi s' pravizhno modroftjo delé, de
savolj lohkgiga sadoblenja odpuftikov,*

*dolshnost po duhu zerkve pokoro delati gresniki v' nemar ne puste. Potlejshne besede tega fklepa sadenejo le fhkose in uzhe fkerb, ktero morejo imeti, de vrashe, prepovedane dobizhke in napzhnosti, ktere bi se per delitvi in obernenju odpustikov vtegnile vriniti, odvernejo. Tako bo spolneno, kar ravno to sberalshe v' enim drugim fklepu sapove s' tem le besedami: *Odpustiki ali druge duhovne gnade, kterih se ne spodobi vernim Jesusa Kristusa pertergovati, kakor de bi se napzhno obrazhali, naj se s' previdnostjo, ki je v' tem fklepu sapovedana, osnanijo, tako sadnizh, (sklene sberalshe) de vsi sposnajo, de se ti nebeshki shazi ne delé savolj dobizhka ampak savolj bogabojezhnosti.**

III. Kar je per tem fklepu opomniti.

V' teh fklepih sberalsha se lepo vidi duh nekdanjshine zerkve in bogabojezhnosti, in ni se mözh v' njih nad modrostjo zerkve in svetostjo njenih naukov sadoosti nazhuditi. Vidi se nar pred, de sveto sberalshe vse na stare od zerkve od nekdej poterjene navade nasaj visha. Ker je pa zerku od nekdej in posebno v' Nizejskim sberalshu fklenila le tistim odpustike deliti, kteri to, kar se jim od ojtrosti perjenja, s' bol gorezho lubesnijo dopernefejo; se is tega vidi, de je she dan danashni volja zerkve, de se verni tega duha primejo in

tolko vezh lubijo, kolikor vezh se jim odpušči, kakor je Jezus s' svojimi lastnimi ušmi isrekel.

Drugizh sheli sberalshe, de se odpušči s' modro previdnostjo delé, de dolshnost pokóre po duhu zerkve, ne bo v' nemar pušhena; in bres de bi govorili od pastirjam potrebne fkerbi, ni nóbene boljshi pomozhi to tako nevarno v' nemarpušhenje odverniti, kakor de se v' ferzih vernikov s' odpušči tisti duh gorezhe lubesni obudi, kter duh se s' duham evangelja in naukov svete katolske apostolske zerkve strína.

IV. Ne smemo prevezh gruntati, kaj na tanjko odpušči sture.

Nar imenitnishi v' tem fklepu je, de sberalshe ne pové na tanjko, kaj de vse odpušči sturé, ampak njemu je sadofti rasloshiti, *de so dobri in de k' svelizhanju pomagajo.* Sberalshe tega ne govori k' ponishanju odpuščikov, kakor morebiti kaki neumen in nespameten krivoverz misli, Bog obvari! *temuzh le savolj tega*, ker se sa odpuštike ne more zhlovek bol perpraviti, kakor de duha ponishnosti v' sebi obudi, in zerkvene dobrote tako sprejme, kakor nam jih delí, bres de bi pregloboko tuhtali, kar ona previdi, de nam ni treba vediti. Per tem sagrinalu obstati je nekaj, kar Bogu dopáde, njegovi zerkvi

zhaft dela in vero vterdúje. Zhe je pa le treba to preiskvanje dalej gnati, se more to uzhenim perpuštíti. Verno ludstvo je sadovolno de zerku rada vsmilenje fkasúje, in s' tem sberalfham terdno veruje, de tako imenitna, tako zhaftitlivo osnanena in dodelena gnada ne more bres obilniga dobizhka biti.

V. Kristjan more odpustik prejeti s' svetim saúpanjam, de se mu s' njim fhtrafinge prihodniga shivlenja odpusté.

Govoril bom s' Gospodam svojim Bogam, desiravno sim prah in pepel, in bres de bi hotel v' globozhino njegovih fkrivnost siliti, ga bom tako le prafhal: Gospod! ker si v' svetih sberalfhih v' Nizeji, v' Tridentu in v' vsih drugih svoje katolfhke zerkve govoril; v' tvojim iménu in s' tvojo oblastjo je sberalfhe v' Nizeji imenovalo odpustike dobroto in milost proti ludem, tudi sim flifhal nauk Tridentinskiga sberalfha v' sadnih zhasih, ti pa katolfhko zerku s' svojim svetim Duham kakor v' prvih tudi v' sadnih zhasih vodish, v' kateri in s' ktero si oblubil vedno ostati. Sveto sberalfhe v' Tridentu uzhi, de fo odpustiki prav koristni in nam mozhno k' svelizhanju pomagajo. O Gospod! kaj bi nam pa pomagalo, kakfhina bi bila savolj tega dobrota in milost, zhe bi bile fzer ojsure in pravizhne fhtrafinge zerkve vernim odpufhe-

ne, bi bili pa savolj tega vezhnimu terplenju prihodniga shivlenja podversheni? O Bog! per tvojih svetnikih sim svedil, de so vse shtrafinge tega sveta nizh proti tistim, ktere na unim svetu tistih dush zhakajo, ktere she niso dosti zhiste in vredne v'vezhno kraljestvo vsete biti, kamor nizh omadeshvaniga priti ne more: Dalej pa je refinizhno po svetim nauku tvoje katolshke zerkve, de zhe se gresnik podvershe delam pokore s' vso perpravo, ktero ti hozhesh imeti, pride kakor po drugim kerstu k' nedolshnosti svojiga perviga prenovlenja. Ako je pa mogozhe po takih svetih ojštrostih do takiga frezhniga popolnoma prenovlenja priti, bi bilo flabo plazhilo sa nevtrudene vredne spokornike, jim teshave, ktere jih tako popolnoma prenové, odpustiti, sraven jim pa upanje odvseti skosi britke shalosti svojiga serza in skosi odpustike ravno tak frezhen stan dosezhi. Po pameti se tedaj more vervati, de nam odpustiki terplenje prihodniga shivlenja v'vizah odvernejo. Prasno je rezhi, de so dela pokore, ktere se per odpustikih in obzhafu svetiga léta sapovedujejo vse prelohke in premajhine, de bi samogle shtrafinge drugiga shivlenja po pravizi nadomestiti; ker je tolko imenitnih uzhenikov, is med kterih so bili nekteri na svetiga Petra sedesh povsdigneni, uzhilo, de spokorne dela, ktere se per odpustikih kakor potrebna perpráva naloshe in po veri spolnijo, kakor

fo she majhne, od gorezhe lubesni, ktero odpustiki v' spokornikih obudé, tako veliko zeno sadobé, de fo s' nefkonzhnim saflushenjam Jesufove kervi in vsih svetnikov fklenjene, sadofti naf popolnoma ozhistiti. Kako velika more prav sa prav ta gorezha lubesen biti, de tolko sturi, nam treba ni vediti. V'fakimu zhloveku, kter nozhe modrejshi in bol uzhen biti, kakor se spodobi, je sadofti ta svet in gorezhi aifer v' svojun ferzu kar je mogozhe obuditi, drugo pa isrozhiti boshji milosti, ktera mozh svojih nam dodelenih gnad in dobrot posná: Po besedah svetiga Janesa popolnoma lubesen strah preshene. I. list. 4, 18. To je gotovo, ker je Apostel govoril. Ako bi kdo hotel tuhtati, kdaj je lubesen tako popolnoma, bi se ne sgubil le v'prasnno, ampak she tudi v' nevarno preiskvanje. Kdo tudi more vediti, kako velika more biti lubesen, de bi dusho tako popolnoma s' Jesufam Kristufam fklenila, de bi bila vredna prezej v' nebefa priti, bres de bi fkosi vize fhla? Sgodí se tako, kdaj pa, to nam ni dano vediti. Tudi v' spolnovanji spokornih dél, po kterih se odpustiki delé, je neka stopnja perferzhne lubesni, ktera bi vse fhtrafinge prihodniga shivlenja sbri-fala. Kdaj pa je lubesen tako popolnoma, si ti uzheniki ne upajo rasloshiti; pa kakorkolj si she bodi, je gotovo, de smo smerej odpustikov potrebni, de imajo smerej svoj prid, de sami v'febi smerej mozh

imajo nam pomagati, ako pa nam nizh, ali le malo pomagajo, pride sgol is nafhe lastne mlazhnosti v' pokorjenji.

Kdor hozhe vezhi mozh odpustikov safe imeti, jo bo tudi sadobil, de le po tem od sazhetе pokore ne neha; temuzh de po nauku evangelja gleda in fkerbi, tolko vezh lubiti, kolkor vezh vupa s' odpustikam odpufhanja sadobiti.

M o l i t u

k' Bogu sa dar njegove lubesni, sklenjena s' oblubo sapovdi njegove spolnovati.

Moj Svelizhar! o vezhni mafhnik po redu Melhisedeka, kter vezhno shivish v' nebesih, de sa naf profish; odpustike tvoje zerkve shelim sadobiti, kteri so tvoji. Polen ponishnosti in priprostofti, bres de bi tvoje dari gruntati hotel, in s' terdno vero de so odpustiki sa-me sadu polni in potrebni, sraven tudi mogozhni in k' svelizhanju pomaglive, hrepenim po njih, de bom samogel tebe bol lubiti. Vezhno ref oftane, de zhe mi veliko odpustish, hozhesh tudi od mene veliko lublen biti. To je nar imenitnish in pervi sapovd v' pokori, sapovd, ktero si ti s' svojimi fvetimi boshjimi ustmi v' svojim evangelju uzhil. Fariseja si napelal, de je, ako ravno teshko in nerad, to refnizo poterdil, sakaj on je bil bol bolan in gobov na dushi, kakor

na truplu. Ta prevsetnesh je bil nejevoljen de si pustil ponishno in spokorno gresnizo k' sebi priti; jest pa se rijem k' tebi, k' nogam ti padem in te ne bom pred sapustil, dokler me ne shegnafh in me ne oveselish s' vezhniga spomina vrednimi besedami: *Veliko grehov ji je odpushtenih, ker je veliko lubila, in dalej: Komur se vezh odpusti, vezh lubi.* Luk. 7, 47.

Ali ti si tudi rekel, de, kdor tebe lubi, more tvoje sapovdi dershati in is lubesni spolnovati. S' delmi, ne s' besedami, tudi ne s' sheljami se fkashe, de te kdo lubi. Tvojih postav se bom dershal, nozh in dan jih bom premishloval; naj spim al zhujem, naj bom doma ali na poti, to je, naj delam, ali pozhivam, nikolj jih ne bom spred ozhi spustil. Naj me spremlajo na mojih potih, med spanjam naj me varujejo, kader se sbudim, kader dan napozhi, se bom s' njimi pogovarjal, je rekel Salomon; sakaj tvoja postava mi je svetilo, in postava je luzh, in tvoje vsmileno svarjenje shivlenja pot. Prip. 6, 22-25. Presuni moje ferze s' pfhizami svoje boshje lubesni, omézhi to terdovratno ferzé s' resnizhno in popolnoma shalostjo; vsami mu vse, kar ima svojiga, vstvari v'meni zhisto in novo ferze, ktero bo vse tvoje, de bom nozh in dan gororil: *sgodi se tvoja volja, o Gospod! sakaj to je, pravo lubesen do Boga imeti.*

VIII. D é l.

Odpustiki nas morejo spodbodovati ne le Boga, ampak tudi blishniga bol lubiti.

I. Lubesen do bratov se ravna po lubesni do Boga.

Le dve sapovdi sta, v' kterih je sapopadena vsa postava in preroki. Perva je: *Boga lubiti is zeliga serza*, in druga pervi enaka je: *lubiti blishniga kakor samiga sebe*. Druga is perve isvira, sa to se pravi, de je pervi enaka. V'fak zhlovek to poterdi, de zhe bol kdo Boga lubi, bol lubi blishniga. Ako se tedaj skashe, de odpustiki lubesen do Boga gmerajo, je skasano, de gmerajo tudi lubesen do bratov. De to refnizo bol sposnamo, nam je Jesuf Kristuf to le pergliho povedal.

II. Kralj, ki je odpustil.

Neki kralj je s' svojimi hlapzi rajtengo delal, in enimu is med njih is milosti defet tavshent zentov dnarjov odpustil. Ker je pa svedil, de je ta nehvaleshni hlapez s' svojim ravno-hlapzam ojstrec ravnal, mu je tako le sazhel govoriti: *Hudobni hlapez, ves dolg sim ti odpustil, ker si me prosil*. Nizh nisim hotel imeti od tebe, sama tvoja profhnja mi je bila dosti; *ali se nisi mogel tudi ti vsmiliti svojiga ravno-*

hlapza, kakor sim se tudi jest tebe vsmilil? Mat. 18, 32. 33. Ako tega ne sturish, ti moje odpufhanje nizeh ne bo pomagalo, in drugazhi ne bo, kakor de te svesaniga na rokah in nogah trinogam isdam, kateri te bodo tako dolgo tepli, de sadni venar plazhash. 34. v.

Praviza mojiga Svelizharja! molim te v' teh besedah. Nam vsmim in posebno meni so rezhene: *Spodobilo bi se bilo, de bi bil ti milostliv svojimu bratu, kakor sim bil jest tebi; sposnati bi bil mogel, de si dolshan ravno tako se vsmiliti, kakor sim se jest tebe; savolj rasshalenja, ki se ti je sgodilo, bi ne bil smel imeti nizeh vezh jese v' svojim ferzu, kakor sim tudi jest s'odpustikam vse tvoje meni sturjene krivize posabil.*

III. Po obilnosti boshje lubesni do nas more tudi nasha lubesen velika biti.

Ne bojte se vi majhno kardelo, sakaj vashimu ozhetu je dopadlo vam kraljestvo dati; prodajte svoje premoshenje in dajte vbogajme. Luk. 12, 32. 33. V' sahvalo sa velike dari, ki vam jih je Bog dodelil, de vas je is tame v' luzh prestavil, in vam dal delesh v' svojim kraljestvu, po tako nesaflusheni dobroti in lubesni, dajte vbogajme svojim bratam: prodajte vse, kar imate in med vboge rasdelite. Sami sebe bratam prodajte in is lubesni

bodite flushabniki vsih. Nizh ne imejte sa-
mi sa-fe, imejte svoje premoshenje, kakor
bi ga ne imeli, nikar ne mislite, de je kaj
vafhiga, kakor le to, kar daste tistim pri-
jatlam, ki vaf bodo v' vezhno stanovanje
vseli, in kar ste sturili, bo fhlo po njih
rokah v' nebefa. Naj bo vafhe ferze ondi,
kjer je vafh fhaz. Mislite, de je veliko
bolshi dati kakor prejeti, po besedah Go-
spoda Jesufa, ktere moremo po opominva-
nji svetiga Pavla smirej pomniti. Djan.
Apost. 20, 35.

Mislite, de vaf je Bog po svoji vezh-
ni milosti pred isvolil. *Oblezite tedaj ka-
kor isvoljeni, sveti in lubi boshji per-
serzhno vsmilenje, dobrotlivost, ponish-
nost, krotkost in poterpehlivost. Prene-
site eden drugiga in odpushajte si med
seboj, kar ima kdo zhes svojiga brata.
Kakor vam je Kristus odpustil, tako tu-
di vi. Kolof. 3, 12. 13. Otrozi lubesni in
milosti! postresite si radi med fabo: dajte,
odpustite, povrazhujte nad svojimi bratmi
odpustike, ktere vam Bog deli. To mislite,
de sgublen je tisti dan, v' kterim nikomur
nizh dobriga sturili niste, in shalujte ved-
no, ne le, de ste Boga tako dobriga ozhe-
ta shalili, ampak tudi de ste shalili blish-
niga, v' kterim je tudi Bog rasshalen.*

M o l i t u

s' ktero pred boshjim ozhmi sklenemo po sadoblenim odpustiku Boga in blishniga bol kakor do sdaj lubiti.

Moj Bog ! obudi v' meni s' svojo gnado takfhino gorezho lubesen, kakorfhno tvoja zerku od svojih otrók hozhe, kader jim odpustike delí. Ali, kdo o moj Bog in moj Gospod, tvoje milosti ne bo hvalil? Ravno takrat kader moje ferzé k' tvoji nefkonzhni dobroti vlezhefh, me uzhihf lubiti svojiga blishniga s' zhisto in sveto lubesnijo, ktera me s' tabo s' edini; vezh ne morem s' nobenim svojih bratov v' prepiru shiveti, tudi ne do nar manjshiga mersel in neprijasen biti. O ko bi jest mogel po isgledu svetiga Pavla sam sebe dati sa svoje brate, ki so tvoji otrozi in udje tvojga Sina! Ref je tako, kakor je tvoj lubi joger rekel: *Zhe svojiga brata ne lubim, ki ga vidim, kako bom lubil Boga, ki ga ne vidim?* I. Jan. 4, 20. Omézhi moje ferze per nefrezhah, zhasnih in dufhnih potrebah mojih bratov. O frezhna sveta lubesen, ktera se od nashih bratov v' nebésa povsdigne, in se od Boga s' novo milostjo nad nashe brate raslije!

Moj Bog! po duhu bom shivel tvojiga evangelja, terpel bom ojftröst pokore, kolkor je moji flabohti mogoze. Zhe bodo tvoji flushabniki, ki so moji ozhetje, previdili, de je moji flabohti treba persa-

neſti, ſi bom perſadjal ſvojo lubeſen in ſhaloſt v' ſerzu povikſhati. Kar ſi bom od ene ſtrani perſaneſil, bom od druge ſtrani do- perneſti ſi perſadeval. Nikolj ſe mi ne more prevelika ojſtroſt nalošiti, ker ni nobene, de bi ſi je ne bil ſafluſhil; kakorſhinakolj ſe mi nalošil, bom vender vſelej odpuſti- kov potreboval. Vſe odpuſtike tedaj, ktere mi zerku delí, bom prejemal, in v' terd- nim naprejšvetji ſvojo lubeſen s'njimi sme- rej gmerati, bom ſkerbel s' pomozhjo tvoje gnade tiſto frezhno prenovljenje doſezhi, h' kterim me napelujeſh. Odpuſtiki ſo mi vſelej velik dobizhek, ker ravno tako tvojo jeſo tolashijo, kakor moja lubeſen vnema- jo. Silno mogozhni ſo ſami na ſebi, in niſo mi drugazhi bres prida kakor le ſavolj moje mlazhnoſti. O Jeſuf, o ſhenin ne- beſhki! v' ſhaloſtnim zhes vſe nevarnim ſtanu moje duſhe ſprejmem v' duhu vére, ponishnoſti in ſerzhne ſhaloſti odpuſtike od tvoje zerkve, in ſklenem ſe popolnoma s' tabo ſdruſhiti, in zhe je mogozhe, nizh med teboj in menojo, nobeniga tudi ſhe tako majhniga oſtanka greha ali pokore ne puſtiti, kter bi me eno ſamo minuto od tebe lozhil. Sakaj o moj Bog! ti moje per- beſhalfhe in moja edina pomozh, tvoj ho- zhem biti, ſvoje ſerze ti ofram, de te iſ vſih ſvojih mozhí lubim, sakaj ti ſi moj Bog, moj ſtvarnik, lubesniv, dobrotliv in popolnoma, tebi gre zhaſt in hvala od ve- komej do vekomej. Amen.

POTREBNI NAUK

OD SVETIGA LÉTA.

I. N a u k.

Kaj je odpustik svetiga léta?

Odpustik svetiga léta je popolnoma odpustik, tolko bol gotov in močan, ker pride od našega svetiga Ožeta Papeša savolj gmajn in posebnih potreb zerkve, zelimu katolškemu kerfhanstvu dodelen. Ker potim takim zelo zerkveno telo s' sdrushe-
nim sheljami pokoro sa grehe delati in v' duhu edinosti svete in ponishne prošnje v' nebefa pošilati budí, se milost boshja savolj svete bratovske svese te družine in savolj gmajne svetnikov nad vsaki ud tega telefa obilno raslije.

Odpustiki so sa to postavleni, de se grehu permerjene zhasne štrafinge v' njih ojštrosti polajšhajo, satorej je sberalshe v' Tridentu po pravizi rasfodilo, de vernimu ludstvu k' svelizhanju veliko pomaga-
jo. Ni treba ojštro preiskovati, kako je ta ojštrost fzhasama vpadla; tolko bol more pa kristjan prepizhan biti od velke zerkvene oblasti savesvati in odvesvati, ktero ji je Jesus Kristus s' lastnimi ustmi isrozhil,

in terdno verovati, de tako lubesniva Mati svojim otrokam nizm ne ponúja, kar bi jim ne bilo k' pravi srezhi tega in uniga shivlenja.

Varvati se je pa, de ne bomo menili, de nam zerku s' odpustiki hozhe dolshnost sadošti sturjenja perjenjati; duh zerkve je she le, nobenimu grefhniku odpustika ne dodeliti kakor le tistim, kateri sposnajo de so dolshni boshji pravizi sadošti sturiti, kolkor jim zhloveshka flabost perpušti; odpustiki nam pa sa to ne jenjajo biti potrebni, ker moremo smirej vervati, de she nikolj nisimo toljko sturili, koljkor je treba sturiti, in bi bili sami svoji nar vezhi sovrashniki, zhe bi se k' zerkveni milosti in dobroti ne satekli.

S' eno besedo, zerku per delenju odpustikov ne misli gorezhiga aifra flabiti, kter nas perganja, de se savolj rasshalene pravize boshje nad sabo mafhujemo; temuzh le tistim hozhe pomagati, kateri so dobriga serza, in to nadomešiti, kar njih flabosti manka. Edina pomozh, odpustik svetiga léta in vsaki drugi odpustik sadobiti je, de vsaki resnizhno sturi, kar je v' njegovi mozhi, sad odpustikov pa od boshje milosti upa, ktera sama skrivnosti nashih serz posna.

Odpustiki so na neskonzhno saflushenje Jesusa Kristusa vterjeni, h' kterimu se perstavi she saflushenje svetnikov, sa to, ker je Bog dobrotliv in se savol lubesni svojih brumnih flushabnikov tudi do drugih da omezhati.

Satorej, kdor hozhe odpustike sado-
biti, naj se fklene v' duhu s' folsami in
sdihtvanjam, s' pokorjenjam in poterpes-
livim terplenjam vsih marternikov in vsih
svetnikov, nar bol pa s' smertno britkostjo,
s' sapufhenjam, terplenjam in s' ofrova-
njam Jesufa Kristufa, v' kterim in fkosi
kteriga so vse sadoftila in vse dobre dela
svetnikov pred njegovim Ozhetam dopad-
live.

II. N a u k.

*Kaj se more fturiti, de se odpustik do-
seshe; in fzer nar pred od molitve.*

Per svetim létu hozhe zerku verne opom-
niti, de molijo sa vse njene potrebe fploh;
nar pred pa sa nafhiga svetiga Ozheta Pa-
pesha, sa fhkofe, sa duhovne pastirje,
mafhnike in sa vse stanove; vfak posebej
pa sa odpufhenje svojih grehov in grehov
svojih bratov, sa satrenje krivovér, po-
vikfhanje svete zerkve, sa mir kerfhanskih
poglavarjov in fploh sa vse prizhijozhe po-
trebe.

Kaj fhe imamo od Boga profiti je
v' zerkvenih molitvah, in drusiga ni treba
kakor vas fhe opomniti, ne moliti le s'ust-
mi ampak tudi s'ferzam, de ne bomo is
fhtevila hinavzov, od kterih je pisano: *To
ludstvo me s' shnabli zhasti, njih ferze
pa je delezh od mene.* Is. 29, 13.

III. N a u k.

Od posta, od vbogajme dajanja in obiskovanja zerkva.

Desiravno osnanilo nashiga svetiga Ozhetapapasha sa to sveto léto ne govori nize posebno od posta in vbogajme dajanja, je vendar navada jih per vsih drugih odpustkih sapovedovati. Tudi v' duhu zerkve je, de se s' molitju fklenejo, po besedah svetiga pisma: *Dobra je molitu s' postam in almoshno.* Tob. 11, 8. Postimo se tedaj s' objokanim in ponishnim ferzam, sderšimo se igrázh in kratkozhasov, objokujmo svoje grehe in mislimo, de post more biti sateranje nashih pozhutkov in nashivolje, de bo Bogu prijeten in de njegovo voljo bol popolnoma spolnemo.

Od almoshne je pisano, de ona sa nash profi. Naj tedaj vsaki po svojim premošenji in tudi kaj vezh da, kakor pravi sveti Apostel. Reveshi pa, ki nimajo nize dati, naj se spomnijo venarja vdove, in kosarza mersle vode, ki se is lubesni do Jesusa poda; ker vse to bo po svoji oblubi sodni dan tako obilno polonal.

Kristjani obiskujejo zerkve, de Boga v' njegovi hishi molijo, in se s' saflushe-njam in s' profhnjami svetnikov fklenejo, v' kterih spomin so zerkve postavlene. Vsamimo si k' ferzu Syelizharjove besede: *Moja hisha je hisha molitve*, in nikar ne de-

lajmo is nje *jame rasbojnikov*, in ne no-
simo s' mafhvanjam, s' ropam in ptujim bla-
gam omadeshvanih rók, ali serz, ki po
tem hrepene, pred altar.

IV. N a u k.

Od spovdi in obhajila.

Nar imenitniſhi delo ſvetiga léta je
ſveto obhajilo, h' kterimu ſe je treba
s' reſnizhno ſpovdjo in s' pravo pokoro per-
praviti.

Kolkorkrat ſe gre k' ſpovdi, je dolsh-
noſt lubesen do Boga v' ſebi obuditi, ker
Bog le tiſtim grehe odpuſti, kteri ga lubi-
jo, ali kteri ſhele ga is zeliga ſerza lu-
biti, kar je ſhe ſazhetik lubesni.

Ta dolshnoſt je pa vezhi ob zhaſu
ſvetiga léta in odpuſtikov, ker bol ko nam
Bog ſvojo miloſt ſkaſuje, bol ſmo dolshni
lubesen s' lubesnijo povrazhvati, po beſe-
dah Svelizharjovih: *Komur ſe manj do-
deli, manj lubi*, ktere beſede ozhitno po-
vedo, de tiſti, kterimu ſe vezh dodeli, bol
lubi, in kolkor ſe od Boga vezh upa, tolko
bol ga je treba lubiti. To je potrebna per-
prava ſa ſveto obhajilo, ktero ni drugiga,
kakor ſpolnenje ſvete lubesni.

Spovednikam ſe oſnani, de ſmejo de-
la pokore ſvetiga léta na drug, pa vender
ne predolg zhaſ preſtaviti, de jih ſmejo
ſa núne, bolnike i. jetnike v' druge dela

spremeniti, zhe jim njih prizhijozh stan ali pa tudi njih pokliz ne perpušti sapovedanih spolniti. Posebno treba je pa vediti, de smejo odloshiti odveso, obhajilo, in odpuštike tistim, *kterih ne najdejo dosti perpravljenih*, zhe ne vidiyo nad njimi resnizhnih shelja se spreoberniti.

V. N a u k.

Od oblasti spovednikov v' svetim létu.

Poterjeni spovedniki med svetim létam smejo od vsih grehov, ki so shkofam in tudi Papeshu perhranjeni, tudi grefhnike, kateri so bili od gmajne svetnikov odlozheni in v' prepovdi duhovne oblasti, kar vest sadeva, odvesati, pa vender le sa ta zhas.

Le posabiti se per tem ne sme, de kolkor je zerku bol dobrotliva, tolko ojustrejshi naj bo vsaki do sebe, de dolshnosti sadoosti sturjenja do svojih bratov bol na tanjko spolni.

VI. N a u k.

Kakshin je sad svetiga léta.

Pravi sad svetiga léta je, de se resnizhno in popolnoma spreobernenje dosehe, in de vérne napelúje se bol ko do sdaj varvati spet v' greh pasti, de se jim kaj

hujfhiga ne pergodi, in de ne bo, kakor Svelizhar pravi: *Njih posledni stan hujshi kakor prvi.*

Mifli, kterih ima nafhe ferze savolj nasaj sadoblene gnade polno biti, morejo te biti, de rezhemo s' nevesto: *Ozhishena sim, kaj se hozhem spet omadeshvati?*

Vif. pef. 5, 3. *Kaj bom kakor pef, ki se poverne k'tem, kar je is sebe vergel? in kakor jkopana svina, ki se spet po blatu vala?* kakor sveti Peter govori. II. list. 2, 22. Bog obvari!

Opomnimo vas v' nashim Gospodu, lubi bratje, duhovni, pridgarji in spovedniki! de zhas svetiga léta posebno od teh refniz nauke osnanujete.

Vas pa lubi bratje in nashi lubi otrozi, ktere nozh in dan rodimo, de vas Kristufu perdobomo, profimo, de poslufhate nafhe besede, in de ste is fhtevila ovaz, od kterih je pisano: *Moje ovze poslufhajo moj glas, in sa mano hodijo.* Sa stonj bi poslufhali pastirjov glas, zhe bi ne hodili sa njim na pasho, ktera ima refnizhno shivljenje.

M o l i t v e

i n

Premišhlovanje

per obiskovanji štirih k' sadoblenju

odpuštika svetiga léta odlo-

zhenih zerkva.

M o l i t v e

12

P r e m i t h l o v a n j e

per obiljkovanji tihin k' sadoblenju

odpusika svetiga leta odlo-

zhenih zerkva.

Obiskovanje perve zerkve.

Kader zerkve obiskujesh, pusti po poti vse druge misli na stran, in premisluj, kako so nedolshniga Jesusa vodili od Anasa do Kajfasha, od Kajfasha do Pilatusha, od Pilatusha do Herodesha, in kaj je on terpel; sdihuj k' njemu poln serzhne shalosti in grevenge zhes svoje grehe, ter rezi:

O Jesuf! ti nedolshno Jagne si tolkajn terpel, jest pa, jest greshnik nozhem terpeti, kmalo mi je vse preteshko, kar bi sa-te sturiti imel. O Jesuf! kolka nehvaleshnost je to! Namest de bi se frezhniga shtel, kader perloshnost imam sa-te kaj terpeti, in tebi svojimu krishanimu Jesufu enak postati, se ogiblem vsiga terplenja, in zhe terpim, terpim le sato, ker si pomagati ne morem, tedaj persiljen, in sato bres saflushenja. O moj Jesuf! ves oflablen vlezhefh teshko butaro nafhih pregreh, sa naf terpish, in plazhujesh nafhe dolge; per vsim svojim terplenji sa naf greshnike le nafhe svelizhanje pred ozhmi imash; torej si tudi rekel jokajo-

zhim shenam : *Ne jokajte zhes mene, ampak jokajte same zhes sebe, in zhes svoje otroke, jokajte zhes svoje grehe. In ref kaj pomaga jokati zhes tvoje terplenje, zhe se ne neha greh delati, savoljo kteriga si ti tolko terpel.*

Té in druge takjhne dobre mišli imej po poti; ali pa moli veseli, shalostni in zhaštiti dél s. roshenkranza.

Kader s' sgrevanim ferzam h' zerkvi pridešh, sposnaj, de nisi vreden v' Gospodov tempel stopit, in preden v' zerku grešh, moli:

O Bog! bodi mi grefhniku milostliv, daj mi od lubesni do tebe vnéto ferze, de v' tvoji lubesni potóke sóls zhes svoje grehe tozhim, de s' tvojo gnado vse, kar je v' mojim shivlenji kriviga poravnam skosi pravo pokoro, kolkor mi je mogoche tvoji rasshaleni pravizi sadošti sturim, in vréden postanem v' tem prijetnim zhafu *svetiga léta* vsih svojih grehov in tudi saflushenih zhafnih shtrafing, ki nam po odpushenih grehih she ostanejo, odpushanje sadobiti, in dodeli mi gnado, de bom po smerti v' nebes'hko veselje in vezhno svelizhanje vsét, skosi Jesusa Kristusa Gospoda nashiga. Amen.

Potem moli 99. Psalm, v' kterim David spreobernenje nevernikov prerokuje, in vse ludi opominja, de naj Boga v' njegovim svetim tempelnu pogostim veseli

hvalijo, ker je njih stvarnik, pastir in vsmilen Gospod.

1. Sahvalni psalm.
2. Ukaj Bogu zela semla: flushite Gospodu s' veseljam. Pridite pred njega s' veselim petjam.
3. Sposnajte, de je sam Gospod Bog: on je nas vstvaril, in mi se nisimo sami (*vstvarili*). Mi smo njegovo ljudstvo, in ovze njegove páshe.
4. Pojdite s' sahvalo skosi njegove vráta, pojdite s' pésmi v' njegove lópe: sahvalite ga. Hvalite njegovo ime.
5. Sakaj Gospod je dobrotliv, njegovo vsmilenje terpi na vekomej: in njegova resniza od róda do róda.

Zhašt bodi Ozhetu, Sinu in svetimu Duhu: kakor je bila od sazhetka, naj bo sdej in na vekomej. Amen.

Kader se s' shegnano vodo pokropish, rezi:

O Gospod ozhisti me zhe dalej bol in bol od mojih grehov!

V' zerkvi poklekni in premishluj veliko veselje, ki te v' nebesih zhaka, kader bosh tukaj srezhno svoj tek konzhal, in skosi saflushenje terplenja in smerti Jesusa Kristusa gori vsét.

Moli ponishno Jesusa Kristusa v' Sakramentu svetiga reshniga Telesa in rezi:

O sveta Vezherja, kjer je Kristus sa-

vshit, spomin njegoviga terplenja obhájan, ferze s' gnado napolneno, in nam saftava vezhniga shivlenja dana.

V. Ti si jim kruh is nebéf dodelil.

Od. Kter vse rasveselenje v' febi ima.

M o l i m o.

O Bog! kter si nam pod prezhudnim Sakramentam spomin svojiga terplenja sapustil, dodeli nam, profimo, svete fkrivnosti tvojiga telefa in tvoje kerví tako zhasfiti, de sad tvojiga odrefhenja vedno v' febi obzhutimo. Kter shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

O lubesnivi pod podobo kruha prizhijozh Jesus! v' ponishnosti te molim kakor svojiga praviga shiviga Boga, in te sahvalim sa tvojo neismerno lubesen do naf revnih stvari. Tebi ni bilo sadofti svojo refhno kri sa naf preliti, ampak si fhe ta svet Sakrament postavil, v' kterim do konzhanja sveta vedno per naf ostati hozhesh. O kako ti hozhem lubesen poverniti? Lubiti te hozhem moj Jesus, ker drusiga ti tako nizh dopadliviga ne morem sturiti! pa — oh! kako flabo te lubim. Profim te moj Jesus! vshgi v' mojim ferzu ogenj svoje lubesni, de te bom zhes vse lubil. Pridi, pridi o Jesus! pod podobo kruha k'meni, ozhisti mojo dusho, in ostani vedno s' njo fklenjen. Ugasni v' meni

grefhno lubesen do stvari, de bom sanaprej le tebe famiga in blishniga savolj tebe lubil. Ti Jesuf, si sdravnik dúsh, oh osdrávi mójo s' tolkajn grehmi hudo rane-no dúsho! Ti si prava luzh, rasfvetli tamóto mojiga ferza. Ti si refnizhno dober in pravi pastir, glej jest sim tvoja ovza, ktera je delezh od tebe safhla, ifhi me, vsami me na svoje ramé, in nesi me nasaj k'svoji vboglivi zhedi. Ti si pravo Jagne boshje, kter grehe sveta odjemlesh, oh ozhisti tudi mene od vsih grehov! Ti Jesuf si moj Bog in Gospod, in jest sim tvoja flaba stvar, vender nikar me ne saversi, ampak sa svojiga otroka me spet vsami.

Molitu k' troshtarju svetimu Duhu.

O sveti Duh! ti pravi shivi Bog, kter is Boga Ozheta in Boga Sina od vekomej is-hajash, pridi v' moje ferze, prebivaj v' moji dúshi, in napolni jo s'svojimi svetimi darmi. Ushgi v' mojim ferzu ogenj svoje lubesni, rasfvetli moj um in mojo pamet, de bodem hudobijo greha prav sposnal, in se nizh tako ne bal, kakor greha in sgube tvoje gnade. Daj mi prav sposnati svojo flabost in nevarnost sveta, daj mi pa sraven tudi mozh vse sovrashnike svojiga svelizhinja frezhno premagati. O nikar ne perpu-
sti, de bi me hudoben duh sveta, duh nezhistosti, duh prevsetnosti in duh lenobe obsedil. Le sam ti o sveti Duh per meni

ostani, me vishaj, me k' vsimu dobrimu napeluj in s' svojo pomozhjo naprej ravnaj, de se bodo vse moje molitve in dela vselej is tebe sazhele in fkosi tebe sazhete dokonzhale.

O Bog vsmilenja! ker si svoji zerkvi oblast dal, de kar bo na semli savesala, bo tudi v' nebesih savesano, in kar bo na semli odvesala, bo tudi v' nebesih odvesano, tako hozhem gnade, ktere mi ona ponúja, k' svoji-mu pridu hvaleshno obernti. Ali ne daj mi posabiti, de le resnizhno sgrevani gresniki, kateri so s' trudam pokore svoje dushe ozhistili, odpustike in odpushanje zhasnih shtrafing, ktere bi bili v' fdajnim shivlenji ali na unim svetu savoljo grehov terpeti mogli, sadobodo. Doloshi, ponishno te profimo, kar nam od ojfrosti pokore pervih kristjanov she manjka fkosi svojo lubesen in neskonzhno saflushenje Jesusa Kristufa, v' kterim vsi milost in odrefhenje imamo, in fkosi kteriga mi is tvojiga vsmilenja svelizhanja v' nebesih zhakamo. Amen.

Djanje vére.

Moj Bog! verjem v' tebe praviga shiviga Boga, ediniga v' naturi in trojniga v' pershonah: Ozheta, Sina in svetiga Duha: verjem, de je Sin boshji druga pershona v' sveti Trojizi sa naf zhlovek postal, terpel in vmerel; de je tretji dan od smerti vstal,

in de po svojim v' nebohojenji sedí na def-
nizi Boga Ozheta in bo prishel sodit shive
in mertve: verjem de je Jesus Kristus
svete Sakramente postavil, de nobeden bres
vere in kersta, in po tem kader v' greh
pade, bres pokore svelizhan ne bode: ver-
jem de je gnada boshja vsim potrebna: ver-
jem tudi, de ti moj Bog vse dobro s' do-
brim in vse hudo s' hudim plazhujesh, de
nam nafhe saflushenje samo fkosi tvoje po-
maga: verjem nevmerjozhnost zhloveshke
dushhe: verjem sadnizh tudi vse, kar si ti
fkosi svojo sveto katolshko zerku sapovedal
vervati, in de sunaj nje nobeden svelizhan
ne bode. Vse to pak sa to verjem, ker si
ti to rasodel, kter si vezhna modrost in
refniza. V' ti in sa to katolshko vero she-
lim shiveti in vmreti. O moj Bog! poterdi
me fkosi svojo gnado v' ti sveti veri.

Djanje upanja.

Moj Bog! terdno upam fkosi saflushen-
nje, terplenje in smert svojiga Gospoda in
Svelizharja Jesusa Kristusa sadobiti odpu-
shanje vsih svojih grehov: saupam fkosi
tvojo gnado, in pomozh tvojo voljo do-
polniti, greha se varovati, in tako vezhno
veselje in svelizhanje dosezhi. In vse to
upam sa to, ker si ti, moj Bog, to oblu-
bil, kter si vfigamogozhen, neskonzhno do-
ber in svest v' svojih oblubah, kter ne mo-
resh ne golfati, ne golfan biti. Moj Bog

in Gospod! sturi s'he vezhi to moje upa-
nje.

Djanje lubesni.

Lubim tebe, moj Bog is zeliga ferza
in zhes vse, sa to, ker si sam v' tebi nar
vezhi, vse lubesni in zhafti vredna dobro-
ta in lepota. Is te lubesni proti tebi je
meni mozno shal savoljo vsih grehov moji-
ga zeliga shivkenja; ker sim s' njimi tebe
svojiga Boga rasshalil: in si naprejsamem
od sdaj na dalej tebe svojiga Boga nikolj
vezh rasshaliti, tebi samimu shelim flushi-
ti, tebi v' vsih rezheh dopasti, svojiga blish-
niga hozhem savoljo tebe, kakor sam sebe
lubiti, in shelim v' ti lubesni shiveti in
vmreti. O Bog vshgi v' meni ogenj svoje
lubesni, de bom v' svojim ferzu gorezho
lubesen proti tvoji dobroti vedno ohranil.
Amen.

M o l i t u.

Vfigamogozhni vezhni Bog! daj nam
rafi v' veri, v' vpanji in v' lubesni, in de
to, kar si nam oblubil, dofeshemo, sturi
de, kar sapovedújesh, lubimo; fkosi Go-
spoda nashiga Jesusa Kristusa tvojiga lubiga
Sina, kter s' tabo shivi in kraljuje v' edi-
nosti svetiga Duha Bog od vekomej do ve-
komej. **Amen.**

31. P f a l m.

V' tem psalmu pokore David sposna v' velikih nadlogah svojo hudobijo, zhes njo shaluje, Jhtrafinge sa pokoro na-se vsame, in odpushanje sadobi. V' tem psalmu pokore uzhi David s' svojim isgledam vse greshnike, kako imajo pokoro delati.

1. Blager tem, kterim so pregrehe odpushene: in kterih grehi so pokriti.

2. Blager zhloveku, kterimu Gospod greha ni sarajtal in v' zhigar ferzu ni nobene golfije.

3. Sa to, ker sim molzhal, so moje kosti od vsakdaniga vekanja oflabele.

4. Ker je bila tvoja roka nozh in dan teshka na meni: sim se jest v' svoji teshavi sim - ter - tje obrazhal, ker je mene tern bodel.

5. (*Tedaj*) sim tebi svojo pregreho sposnal: in svoje krivize nisim sakrival.

Jest sim rekel: Jest hozhem sam zhesse svojo krivizo pred Gospodam sposnati: in ti si mi hudobijo mojiga greha odpustil.

6. Sa to bo flehern brumen ob pravim zhasi k' tebi molil: de tudi povodnj velikih voda bliso njega ne pride.

7. Ti si moje perbeshalfhe v' ti britkosti, ktera je mene obdala: o ti moje veselje! refhi me od teh, kteri so mene obfúli.

8. Jest hozhem tebi (*odgovori Bog*)

sastopnost dati, in te poduzhiti na ti poti, po kateri boš hodil: jest hozhem vedno na tebe gledati.

9. Nikar ne bodite kakor konj in me-seg, kateri pameti nimajo.

Vkroti (*o Bog*) s' torbami, in s' bers-dami zhelusti tistih, kateri se k' tebi ne pre-blishujejo.

10. Zhes hudobniga (*pride*) veliko shib, tega pak, kter na Gospóda upa, bo vsmi-lenje obdalo.

11. Veselite se v' Gospodu vi pravizhni in bodite prav veseli, in rasglafujte svoje veselje vsi, kateri ste dobriga ferza.

Zhašt bodi Bogu ozhetu itd.

Sdej moli pét ozhe nashov in pét zheshenih Marij in vero.

Obiskovanje druge zerkve.

M o l i t u.

O Bog! kter pravizhnim plazhilo sa njih saflushenje in tudi refnizhno spokor-nim gresnikam odpufhanje dodelish: vsmili se zhes naf, ki te pohlevno profimo, de bomo samogli skosi sposnanje in pravo spo-kojenje svojih kriviz odpufhanje grehov sadobiti. Skosi Gospoda nashiga Jesusa Kri-stusa Amen.

50. P f a l m.

David od preroka Natana savoljo preshestva in morstva posvarjen, sposna v' tem psalmu pokore svojo hudobijo, shaluje is zeliga serza, ishe na vse vishe vsmilenje per Bogu dosezhi, prosi sa novo serze in sa noviga duha, in ob-lubi njemu vedno svoje sgrevano serze sa ofer pernesti. Tudi prosi, de bi nje-gova pregreha shegna nasaj ne der shala, kteriga je Bog Sionu in Jerusalemu ob-labil. Lepa molitu sa vse gresnikie, kteri pokoro delajo.

3. Vsmili se zhes mene o Bog! po svoji veliki milosti: In sbrishi po obilnosti svojiga vsmilenja mojo hudobijo.

4. Operi me zhe dalej bol od moje krivize: in ozhisti me od moje pregrehe.

5. Sakaj jest sposnam svoje pregrehe: in moj greh je vedno pred mojimi ozhmi.

6. Tebi samimu sim gresnil, in pred tabo sim hudo sturil: (*vsmili se*) de bosh v' svojih besedah sa resnizhniga sposnan, in premagash kader bosh sojen.

7. Sakaj pole! jest sim v' hudobiji spozhet: in v' grehu je mene moja mati spozhela.

8. Pole ti resnizo lubish: ti si meni nesnane skrivnosti svoje modrosti rasodel.

9. Pokropi me s' isopam in bom ozhishen: operi me in bom bol bel, kakoe sneg.

10. Pusti me vesélo in prijetno besedo flifhati: in (*moje*) poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

11. Oberni svoj obras prozh od mojih grehov: in sbrishi vse moje krivíze.

12. Stvári v' meni o Bog zhisto serze: in ponovi v' mojim oferzhji praviga duhá.

13. Nikar me ne saversi od svojiga oblizhja: in ne vsami od mene svojiga sveti-ga duha.

14. Dodeli mi sopet veselje svojiga svelizhanja: in poterdi me s' imenitnim duham.

15. Jest hozhem hudobne tvoje poti uzhiti: in greslniki se bodo k' tebi preobernili.

16. Refhi me od dolga kervi o Bog! ti Bog moj Svelizhar: in moj jesik bo tvojo pravizo s' veseljam hvalil.

17. Gospod odpri moje shnable: in moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

18. Sakaj ako bi bil ti ofer hotel, bi ga bil jest rad dal: ali nad shganimi ofri nimash dopadajenja.

19. Bogu dopadejozh ofer je shalosti poln duh: sgrevaniga in ponishniga serza o Bog! ne bosh sanizhoval.

20. Sturi dobro o Gospod! po svoji dobrotlivi volji (*gàri*) Sion, de bodo Jerusalemski sidovi issidani.

21. Tedaj bodo tebi ofri pravize, daróvi in shgani ofri dopadli: tedaj bodo na tvoj altar teleta pokladali.

Litanije vsih Svetnikov.

Kirie elejson.
Krisite elejson.
Kirie elejson.
Krisite flis hi naf.
Krisite vflis hi naf.

Ozhe is nebes, vfigamogozhni Bog,
Sin vsiga sveta refhni Bog,
Sveti Duh, resnizhni Bog,
Sveta Trojiza en sam Bog,

}
vsmili se
zhes naf!

Sveta Marija,
Sveta Mati boshja,
Sveta Diviz Diviza,
S. Mihael,
S. Gabriel,
S. Rafael,

}
sa naf Bo-
ga profi!

Vsi sveti Angeli in Arhangeli,
Vse svete verste svelizhanih duhov,

}
sa naf Bo-
ga profite!

S. Janes Kerstnik,
S. Joshef,

}
sa naf Boga
profi!

Vsi sveti Patriarhi in Preroki,
sa naf Boga profite!

S. Peter,
S. Pavl,
S. Andrej,
S. Jakob,
S. Janes,
S. Tomash,
S. Jakob,
S. Filip,
S. Jernej,
S. Matevsh,

}
sa naf Boga profi!

S. Shimen ,
 S. Tadej ,
 S. Matija ,
 S. Barnaba ,
 S. Lukesh ,
 S. Marka ,

} sa naf Boga
 profi !

Vsi sveti Apostelni in Evangelisti , } sa naf
 Vsi sveti jogri Gospodovi , } Boga
 Vsi sveti nedolshni otrozi , } profite !

S. Shtefan ,
 S. Lorenz ,
 S. Vinzenz ,

} sa naf Boga profi !

S. Fabian in Boshtjan ,
 S. Janes in Pavl ,
 S. Kosma in Damian ,
 S. Gervasi in Protasi ,

} sa naf Boga
 profita !

Vsi sveti Marterniki , sa naf Boga profite !

S. Silvester ,
 S. Gregor ,
 S. Ambrosh ,
 S. Augufhtin ,
 S. Hieronim ,
 S. Martin ,
 S. Miklavsh ,

} sa naf Boga profi !

Vsi sveti Shkofje in Sposnovavzi , } sa naf Bo-
 Vsi sveti Uzheniki , } ga profite !

S. Anton ,
 S. Benedikt ,
 S. Bernard ,
 S. Dominik ,
 S. Franzhifhk ,

} sa naf Boga
 profi !

Vsi sveti Mafhniki in Leviti , } sa naf Bo-
 Vsi sveti Mnihi in Pufhavniki , } ga profite !

S. Maria Magdalena,
 S. Agata,
 S. Luzija,
 S. Neshia,
 S. Zezilia,
 S. Katarina,
 S. Anastasia,

sa nas Boga
 prosite!

Vse svete Divize in Vdove,
 Vsi Svetniki in Svetnize Boshje,

sa nas Boga
 prosite!

Bodi nam milostiv! sanesi nam o Gospod!

Bodi nam milostiv! vflishi nas o Gospod!

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jése,
 Od shibe potreša,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od fkufhnjav hudizha,
 Od jese, sovrashtva in vse hude volje,
 Od duha nezhistosti,
 Od trefka in hudiga vremena,
 Od vezhne smerti,

Skosi fkrivnost svojiga svetiga vzhlo-
 vezhenja,

Skosi svoj prihod,

Skosi svoje rojstvo,

Skosi svoj kerst in sveti post,

Skosi svoj krish in terplenje,

Skosi svojo smert in pokop,

Skosi svoje sveto vstajenje,

Skosi svoje zhudno v' nébohojenje,

Skosi prihod Troshhtarja s. Duha,

Na dan sodbe,

refishi nas o Gospod!

Mi grefhniki,
De nam sanefesh,
De nam odpustifh,
De naf k' pravi pokori perpelash,
De svojo f. zerku vishash in ohranifh,
De Apostolskiga Pastirja in vse zerk-
vene stanove v' svoji sveti veri
ohranifh,
De fovrashnike svete zerkve ponishash,
De kerfhanfkim kraljam in oblastnikom
mir in pravo enovoljnost darujesh,
De vřimu kerfhanfkimu ludřtu mir in
edinost dash,
De naf vse v' svoji sveti flushbi poter-
difh in obdershifh,
De nafhe misli k' nebeshkim sheljam
povsdignesh,
De vřim nafhim dobrotnikam vezhne
dari dodelifh,
De dufhe nafhe, nafhih bratov, blifh-
nih in dobrotnikov od vezhniga po-
gublenja refhifh,
De sad semlje dash in ohranifh,
De vřim vernim dufham vezhni pokoj
dodelifh,
De naf vřlifhati hozhefh,
Sin boshji,
Jagne boshje, kter sveta grehe odjem-
lesh, sanesi nam
Jagne boshje, kter sveta grehe odjem-
lesh, vřlifhi naf
Jagne boshje, kter sveta grehe odjem-
lesh, vřmili se zhes naf

o Gospod! vřlifhi naf!

Kriste flifhi naf.

Kriste vflifhi naf.

Kirie elejson. Kriste elejson. Kirie elejson.

Ozhe nash itd.

V. In naf ne vpelaj v' fkufhnjavo.

Od. Temuzh refhi naf od hudiga. Amen.

P f a l m. 69.

V' tem psalmu prosi Jesus Kristus v' smertnih teshavah sa pomozh, in sa hitro vstajenje, de se bodo njegovi sovrashniki sramovali, njegovi jogri pa veselili.

Stiskan kristjan ima v' temu psalmu lepo molitu.

O Bog! tezi meni na pomozh: * Gospod! hiti meni pomagati.

Ti, kateri moje shivljenje salasújejo imajo na framoti, in na shpotu oštati.

Verniti in framovati se imajo, * kateri meni hudo hozhejo.

Sdajzi se imajo verniti in framovati, * kateri meni pravijo: aha, aha.

Vsi pak, kateri tebe ishejo, se imajo veseliti in v' tebi veseli biti; in kateri tvojo pomozh lubijo, imajo vselej rezhi: * Vifoko hvalen bodi Gospod.

Jest pak sim reven in ubog: * Bog pomagaj mi.

Ti si moj pomozhnik in moj odrefhenik, * Gospod, nikar se ne mudi.

Zhast bodi Ozhetu, in Sinu in Svetimu Duhu: Kakor je bila v' sazhetku, sdaj in vselej in na vezhne zhase. Amen.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,
Od. Kteri v' tebe, o moj Bog saúpajo.

V. Bodi nam, Bog, mozhan turn,

Od. Pred sovrashnikom.

V. Sovrashnik nima nas premagati,

Od. In krivizhen se nima podstopiti nam
shkodvati.

V. Gospod! nikar nam po nashih greh
ne sturi,

Od. Tudi ne povrazhuj nam po nashih hu-
dobijah.

V. Molimo sa nashiga Papesha LEONA,

Od. Ohrani njega, Gospod, in shivi ga,
in sturi ga frezhniga na semlji, in ne
daj ga v' voljo njegovih sovrashnikov.

V. Molimo sa nashiga Shkofa ANTONA
ALOISA,

Od. Gospod, obdershi njega, in obvarovaj
ga pred vsm hudim.

V. Molimo sa nashiga Zesarja FRANZHI, SH-
KA,

Od. Gospod sturi njega frezhniga, in vflis
nas na dan, ob kterim te sa njega profimo.

V. Molimo sa nafhe dobrotnike,

Od. Sturi se vredniga, Gospod, vsm, kteri
nam kaj dobriga sture, sa voljo svojiga
imena vezhno shivljenje poverniti.

V. Molimo sa verne mertve,

Od. Daj jim, Gospod, vezhni mir in po-
koj, in vezhna luzh naj jim sveti.

V. Naj pozhivajo v' míru ,
Od. Amen.

V. Molimo sa nafhe brate , kateri níso tukaj ,
Od. Pomagaj svojim flushabnikom , kateri
v' tebe moj Bog saúpajo.

V. Pofhli jim , Gospod , pomozh od Svetiga ,
Od. In is Siona jih obvaruj.

V. Gospod , vflifhi mojo molitu ,
Od. In moje vpitje naj k' tebi pride.

M o l i m o .

O Bog! kterimu je lastno vselej se vsmiliti in persanesti: vflifhi nafhe pohlevne profhnje, de naf in vse svoje flushabnike, ktere grehov ketina svesane dershi, milost tvoje dobrote odvéshe.

Vflifhi, profimo te o Gospod! molitve teh, kateri te pohlevno profijo, in persanesti tem, kateri svoje grehe sposnajo, de tudi nam tako odpufhanje kakor mir dobrotlivo podelifh.

Skashi nam dobrotlivo, o Gospod! svojo neisrezhenost milost, de naf ne samo od grehov odveshefh, temuzh tudi od fhíb, ktere si fkosi nje saflushimo, odreshifh.

Bog! kteriga greh rasshali, pokora potolashi, pogledaj milostlivo na profhuje k' tebi klizhejozhiga ludstva, in fhibe svoje jese, kterih smo savoljo nafhih grehov vredni, od naf odverni.

O Bog! od kteriga svete shelje, dobro djanje in pravizhne déla pridejo, daj

svojim flushabnikom tak mir, kteriga svet ne more dati, de bodo nafhe ferza tvojim sapovdam vdane, in de bodo zhasi skosi tvojo pomozh od strahu pred sovrasniki varni in mirni.

O Bog! vshgi nafhe ferza s' ognjam svojiga svetiga Duha, de bomo s' zhittim telefam tebi flushili, in s' ozhishenim ferzam tebi dopadli.

Bog! Stvarnik in Odroshenik vsih vernih, dodeli dufham svojih flushabnikov in flushabniz odpufhanje vsih grehov, de milostlivo odpufhanje, ktero so vselej shelele, skosi bogabojezhe profhnje dofeshejo.

Pridi, prosimo, Gospod, vsimu nashimu djanju s' svojim duham naprej, in ga s' svojo pomozhjo spremluj, de se bodo vse nafhe molitve in dela vselej is tebe sazhele, in skosi tebe sazhet dokonzhale.

Vsigamogozhni vezhni Bog! kter gospodujesh zhes shive in mertve, in se zhes vse vsmilish, ktere is vere in dobriga djanja sa svoje sposnash, tebe pohlevno prosimo, de ti, sa ktere smo si naprej vseli moliti, kteri so per shivlenju, ali so se is njega lozhili, na profhnjo vsih tvojih svetnikov po tvoji dobroti odpufhanje vsih svojih grehov dofeshejo. Skosi nashiga Gospoda Jesufa Kristusa tvojiga Sina, kter s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.

V. Gospod vflishi mojo molitu,

Od. In moje vpitje naj k' tebi pride.

V. Vfigamogozhni in vsmileni Gospod naj
nas vslisli,

Od. Amen.

V. In vernih dushe naj pozhivajo skosi mi-
lost boshjo v' miru,

Od. Amen.

Molitu k' svetimu reshniku telesu,
najdesh na 80. strani. — Ti si jim itd.

*Moli pet Ozhe nashov in pet zheshenaz
si Marij in vero.*

Obiskovanje tretje zerkve.

M o l i t u.

Naj bo per nas, prosimo Gospod!
mozh svetiga Duha, de nashe serza vsmi-
leno ozhisti, in pred vso supernostjo varuje.
Skosi Gospoda nashiga Jesusa Kristusa. Amen.

Shelje odpustik sadobiti.

Vfigamogozhni vezhni Bog! Jesus tvoj
Sin je uzhil: *Prosite, in vam se bo da-
lo, ishite, in bote najdli, terkajte, in
se vam bo odperlo*; sato klizhem k' tebi
is zeliga svojiga serza, is zele svoje dushe
in is vse svoje mozhi, in te s' shivo vero,
terdnim saupanjem, in s' serzhno lubesnijo
prosim Ozhe vsiga vsmilenja! vslisli mojo

molítu, in vsámi mojo spoved in obhajilo
 milostlivo gori. Jest shelim vse dopolniti,
 kar fkosi nashiga vikshiga pastirja sapo-
 vesh, in ferzhno saúpam tudi vse dosezhi,
 kar si nam fkosi njega oblubil, to je od-
 pufhanje mojih grehov, in popolnoma od-
 pustik. Skosi Jesusa Kristusa Gospoda na-
 shiga. Amen.

Molitu sa odpustik.

O Bog! poglej s' ozlmi svoje nefkonzh-
 ne milosti na svojo zerku, ktera se tukej
 na semlji vojskuje, rashiri jo po vsim své-
 tu, varuj, vishaj in ohrani jo v' edinosti,
 odverni vsako pohujshanje, in vse grehe
 od nje, daj ji mozh soper saframovanje
 nejevernikov, in soper sovrashnike svojiga
 Imena, ne sapusti ovaz svoje zhede, sa
 ktere je tvoj lubi Sin Jesus Kristus sveto
 krí prelil, sturi nebeshki Ozhe! de bodo
 vsi ludje tebe in Jesusa Kristusa, kteriga si
 poslal, s' svetim Duham vred prav sposnali.
 Amen.

*De svojo sveto zerku vishash in ohra-
 nish. Te prosimo vslishi nas.*

Ohrani nas o Jesus! v' pravi veri, in
 varuj nas pred sapelovanjam krivoverstva,
 poterdi nas v' veri tvojih Apostelnov, de
 bomo od vsih smót refhèni bres vsiga ras-
 derka in lozhitve vselej tvojo besedo po-
 flushali, in do smerti po nji shivéli.

*De sovrashnike svete zerkve ponishash.
 Prosimo te vslishi nas.*

Svetí Duh, duh lubesni in miru, tebe ponishno profimo, daj kerfhanfkim oblastnikam mir, fkleni njih ferza s' sveto lubesnijo, de bodo tvojo zerku pred vsimi njenimi fovrashniki branili, zhes svoje podloshne s' milostlivo pravizo gospodovali, in tebi v' miru flushili.

De kerfhanfskim kraljam in oblastnikam mir in pravo enovoljnost darujesh. Profimo te vslishi nas.

Molitu sa zerku.

Profimo te o Gospod! daj se fkosi molitu svoje zerkve potolashiti, de bo po premaganih sopernostih in satèrtih vsih smótah, tebi v' miru in prostosti flushiti samogla. Skosi nashiga Gospoda Jesufa Kristufa, tvojiga lubiga Sina, kter s' teboj in svetim Duham shivi in kraljúje, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Molitu sa Papesha.

O Bog! pastir in poglavar vsih vernih, prav ponishno te profimo, poglej milostlivo na svojiga flushabnika LEONA, kteriga si sa nar vikfhiga pastirja svoje zerkve, sa svojiga namestnika na semlji postavil, dodeli mu duha modrosti, svéta in mozhi, de bi zelo tvojo zerku tako frezhno vishal, vse njene otroke v' edinosti vere in lubesni ohranil, s' besedo in sadershanjam febi isrozheni zhedi tako flushil, de bo s' njo vred vezhno shivljenje dofegel. Skosi Jesufa Kristufa

tvojiga Sina Gospoda našhiga, kter s' teboj in svetim Duham vred shivi in kraljuje od vekomej do vekomej. Amen.

Molitu sa Shkofa.

O Jesuf! kralj pastirjov in shkof našh duh, napolni, profimo te, našhiga shkofa ANTONA ALOISA s' svojim Duham. Daj mu shivo vero, nespremaklivo upanje, delavno lubesen, nebeshko modrost in neprestrašeno ferzhnost. Sturi de bo on pastir po tvoji volji, de bo naš tvoje ovzhiže tako vodil, de bomo, kader bodesh pastirja in zhedo sodil, njemu k' veselju, in de prejme nestrohlivo krono vezhniga shivljenja. Amen.

Molitu sa vse zerkvene stanove.

O vsigamogozhni vezhni Bog! kter s' svojim duham zelo sveto zerku posvezhuješh in vishash, ponishno te profimo, de vsim stanovam svoje svete zerkve gnado das, tebi vselej svesto in prav flushiti. Skosi Jesufa Kristusa Gospoda našhiga. Amen.

Molitu sa Zesarja.

Vsigamogozhni vezhni Bog! Gospodovavz zeliga sveta, poglej milostlivo našhe zesarstvo in daj nam gnado, de bomo vsi skupej, našh svetli zesar FRANZ s' pravizhnim in vsmilenim vishanjem, in mi njegovi svesti podloshni, s' popolnoma pokorshino v' edinosti serza is vse mozhi k' tvoji

boshji zhaſti vſe to ſturili, karkolj k' frezh-
nimu ſtanu zefarſtva tekniſi ſamore. Skoſi
Jesufa Kriſtufa Goſpoda naſhiga. Amen.

Molitu ſa zefarſko druſhino.

Bog lubesni in mirú! dodeli udam na-
ſhiga Zefarja hiſhe, de bodo vſi tebe is
zeliga ferza lubili, tvoje ſvete ſapovdi der-
ſhali in vſhivali tak mir, kteriga ſvet ne
more dati. Skoſi Jesufa Kriſtufa Goſpoda
naſhiga. Amen.

Molitu ſa mir.

O Bog! ozhe mirú, kdor tebe poſna,
ſhiví, kdor tebi flushi, goſpodúje, proſi-
mo te polni ſaupanja, daj nam ſvoj mir,
varuj naſ miſtliivo pred vſimi ſovraſhniko,
daj nam med ſeboj v' miru ſhiveti, in ſe
nikdar vezh ſoper tebe pregreſhiti. Skoſi
Jesufa Kriſtufa Goſpoda naſhiga, kter s' te-
boj ſhivi in kraljuje v' edinofiti ſvetiga Du-
ha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Molitu ſa ſpreobernenje greſhnikov.

O Bog! ker nozheſh ſmerti greſhnika,
ampak de ſe ſpreoberne in ſhivi, vſmili ſe
zhes vſe greſhniko, in daj jim gnado, de
ſe bodo is zeliga ferza k' tebi ſpreobernili,
in odpufhanje grehov doſegli. Skoſi Jesufa
Kriſtufa, Goſpoda naſhiga. Amen.

Molitu Papeſha Urbana VIII.

Prizho tebe o Goſpod! grehe, ki ſmo
jih ſturili, ſpoſnamo, in ſhtrafinge, ktere
ſmo s' njimi ſafluſhili, pred ozhmi imamo.

Lastna vést nam govori, de Bog nam ne povrazhuje po naši hudobiji, mi smo vezhi terplenje saflushili. Shtrafinge starih grehov obzhutimo, ali veselje do novih v' naših ferzih vender le s'he shiví. Nashe sadolshenje pokorish, ali hudobija naša premagana le ni.

Shalost opáda naše ferza, ali prevsetniga grefhiti voljniga duha ne ponisha. Britka shalost naše shivljenje krajsha, sadershanja pa vender le ne pobolsha. Ako vsmileno persanashash, ne porajtamo; zhe pa tepefh, ne dostojmo.

Ob zhafu nadlóge svoje pregehe sposnamo; pa bersh ko nam jo odvsamefh, posabimo kar smo objokovali.

Kader nam s' shibo shugash, pobolshanje obetamo; ko pa shibo is rók denesh, opustimo, kar smo oblubili.

Kader tepefh, vpijemo: persanesi nam o Gospod! in ko nam odpustish, smo grefhni kot popred. Gospod! grefhniki smo, in sposnamo de smo grefhili.

Vemo, de, zhe naš po svoji milosti v' gnado ne vsamefh, tvoji pravizi oditi ne moremo.

Vsigamogozhni Ozhe! daj nam bres našhiga saflushenja prejeti kar te prosimo. Ozhe! ti si naš is n'zh vsivaril, dodeli nam de bomo k' tebi prav moliti samogli; f'kosi Kristusa Gospoda našhiga. Amen.

Moli andohtlivo pet ozhe našhov in pet zhesheña si Marij in vero.

Obiskovanje zheterte zerkve.

Molitu k' Jesusu Kristusu.

O moj Svelizhar! prifhel je shalofni zhas, kjer je tvoja sveta vera od tolkajn kriřtjanov le malo sposnana. Sazhetnik svete vere! v'britkosti svojiga sgrevaniga in ponishniga ferza te profimo, ne perpuřti, de bi med nami luzh prave vere vgasnila. Spomni se na svoje vřmilenje, in milofljivo v' svoj negrad poglej, kteriga je defniza tvoja facila, v' kterim je she tolkajn tavshent marternikov svojo kri prelilo, kteriga so sgrevanih spokornikov folse mozhile, in tvoji sveti Apostelni s' potam svojiga obrasa sveřto obdelvali, in de bi řad perneřil, vři tvoji řlushabniki, sveti sposnovavzi in nedolshne divize tebe vedno profijo.

Bog in Srednik nařh! poglej s' miloflivim ozheřam bogabojezhe duřhe, ktere svoje zhiřte roke proti tebi povřdigujejo, in bres nehanja profijo, de nař v' svoji sveti veri ohraniřh. Nikar nař ne savorři, pravizhni Gospod! oberni svoj pogled od nařhkih pregreh, ktere sa mařhtvanje klizhejo, in poglej svojo řveto řeřhno kri, ktero ři na řvetimu kriřhu sa nař prelil, ktera nam je vezhno svelizhanje řařlushila, in řhe vřaki dan is nařhkih altarjov sa nař k' tebi klizhe. Ohrani nař v' svoji sveti veri!

O Jesuf! rasveti in poterdi v' vsm
dobrim duhovne in deshelske oblastnike,
spreoberni in ponishaj sovrashnike svoje
svete zerkve. Daj kerfhanfkim kraljam, ob-
lastnikam in vsimu kerfhanfkimu ludstvu mir
in pravo edinost, poterdi in obdershi vse
v' svoji sveti flushbi, de bomo le sa-te shi-
veli in vmerli. O Jesuf! sa-te shivim, sa-te
vmerjem, tvoj sim shiv in mertev. Amen.

L i t a n i j e

od Divize Matere Marije.

Kirie elejson, Kriste elejson, Kirie elejson.

Kriste flifhi naf,

Kriste vflifhi naf,

Ozhe is nebes, vfigamogozhni Bog,

Sin vfiga sveta refhni Bog,

Sveti Duh refnizhni Bog,

Sveta Trojiza en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati Boshja,

Sveta Diviz Diviza,

Mati Kristufova,

Mati milosti boshje,

Mati prezhisti,

Mati bres madesha,

Mati nedolshna,

Mati narvezh sveta,

Mati lubesniva,

Mati prezhudna,

Mati nashiga Stvarnika,

Mati nashiga Odreshenika,

Diviza nar modrejshi,

Diviza zhastitliva,

Diviza pohvalena,

Diviza mogozhna,

} vsmili se
zhes naf!

sa naf Boga profi!

Diviza vsmilena,
Diviza verna,
Podoba pravize,
Sedesh modrosti boshje,
Sazhetik nashiga veselja,
Posoda duhovna,
Posoda zhafti vredna,
Posoda vse svetosti,
Skrivno saftopna rosha,
Turn kralja Davida,
Turn flonokosteni,
Hisha slata,
Skrina miru in sprave,
Vrata nebeske,
Sgodna daniza,
Sdravje bolnikov,
Perbeshafshe greshnikov,
Troshtarza vsih revnih,
Pomozh vsih Kerfhenkov,
Kraljiza vsih Angelov,
Kraljiza Patriarhov,
Kraljiza Prerokov,
Kraljiza Apostelnov,
Kraljiza Marternikov,
Kraljiza Sposnovavzov,
Kraljiza Diviz,
Kraljiza vsih Svetnikov,

Jagne boshje, kter vsiga sveta grehe odjemlesh,
sanefi nam, o Gospod!

Jagne boshje, kter vsiga sveta grehe odjemlesh,
vflifhi naf, o Gospod!

Jagne boshje, kter vsiga sveta grehe odjemlesh,
vsmili se zhes naf, o Gospod!

Kriste flifhi naf,

Kriste vflifhi naf,

Kirie elejson, Kriste elejson, Kirie elejson.

Ozhe nash. Zheskena si Marija.

M o l i m o.

Pod tvojo pomozh perbeshimo o sveta boshja Porodniza! ne saversi nashih profh-nja v' nashih potrebah, temuzh naf vselej odrefhi od vsih nevarnost. O zhaftitliiva in shegnana Diviza, nasha gospa, nasha fred-niza, nasha befedniza, nasha pomozhniza, s' svojim Sinam naf spravi, svojimu Sinu naf perporozhi, svojimu Sinu naf isrozhi.
V. Prosi sa naf sveta boshja porodniza,
Od. De vredni postanemo Kristusovih oblúb.

M o l i m o.

Gnado svojo o Gospod! profimo te, v' nafhe ferza vli, de mi, kateri smo skosi Angelfko osnanenje vzhlovezhenje tvojiga Sina Jesusa Kristusa sposnali, skosi njegovo terplenje in krish bodemo k' zhafti vstaje-nja perpelani. Skosi tistiga Gospoda nashiga Jesusa Kristusa. Amen.
V. Prosi sa naf sveti Joshef!
Od. De vredni postanemo Kristusovih oblúb.

M o l i m o.

Profimo, Gospod! naj nam presvete tvoje Matere shenina saflushenje pomaga; de, kar nasha slabost ne more dosezhi, skosi njegovo profhno nam bode dodeleno. Kter shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Molitu sa srezhno smert.

O lubesniva, milostliva, in od vekomej isvolena Diviza, Mati Jesufova, Marija! mi tebe profimo fkosi tvojo, in tvojiga lubesniviga Sina Jesufa Kristufa britkost in grenkost, ktero sta vi dva imela, ti pod krisham, on na svetim krishu, narvezh pa ob tisti uri, kader se je njegova sveta dusha od njegoviga telefa lozhila: de nam na pomozh pridefh, kader se bodo nafhe vboge dushe od nafhiga telefa jele lozhiti, in jih v' svoje milostlive roke prejmesfh, in nafhimu Svelizharju tvojimu lubesnivimu Sinu Jesufu Kristufu isrozhisfh. Sdaj tebi svoje dushe sa tisto uro perporozhimo. Ne sapusti naf o Marija!

Zheskena si Kraljiza.

Zheskena si Kraljiza, Mati milosti, shivlenje, fladkost in nafhe upanje, bodi zheskena. K' tebi vpijemo mi sapusheni otrozi Eve, k' tebi sdihujemo shalostni in objokani v' ti dolini fols. Sato tedaj o ti nafha besedniza, oberni k' nam svoje milostlive ozhi, in po tem revnim shivlenju pokashi nam Jesufa, shegnani sad tvojiga telefa. O vfmilena, o dobrotliva, o fladka Diviza Marija!

V. Prosi sa naf sveta boshja porodniza,
Od. De vredni postanemo Kristufovih oblúb.

M o l i m o.

Vsigamogozhni vezhni Bog! kter si telo

in duſho prezhaſtite Divize Matere Marije, de bi vredno prebivalſhe ſa tvojiſga Sina biti ſafluſhila, ſkosi mozh ſvetiga Duha perpravil; dodeli de, nad ktere ſpominam ſe veſelimo, ſkosi nje miſtливо proſh-njo od vſih prihednih ſlegov in od vezhne ſmertí reſheni bomo. Skosi tiſtíga Jeſufa Kriſtusa Goſpoda naſhíga. Amen.

V. Boſhja pomozh oſtani vſelej per naſ,
Od. Amen.

Sa duſhe v' vizah.

129. P f a l m.

Leta pſalm pokore uzhi, de ſo vſi ludje greſhniki, de ſi ſami ne morejo pomagati: de tedaj, ako hozhejo pravizh-ni poſtati, morejo na boſhjo miſt sa-upati, v' Svelizharja vervati, ſa odpu-ſhanje proſiti in pokoro delati.

1. Is globozhine vpijem k' tebi o Goſpod.

2. Goſpod vſliſhi moj glaſ: Naj merkajo tvoje vſheſa na glaſ moje proſhnje.

3. Goſpod! ako boſh ſavoljo pregreh raj-tengo terjal: O Goſpod! kdo bo obſtal?

4. Ali per tebi je odpuſhanje grehov: in ſavoljo (*lete*) tvoje poſtave zhakam te-be o Goſpod!

Moja duſha zhaka na (*ispolnénje*) nje-gove beſede.

5. Moja duſha na Goſpóda ſaúpa.

6. Od jutèrníga zhuvanja noter do no-zhi: ima Israel na Goſpoda upati.

7. Sakaj per Gospodu je vsmilenje: in per njem je obilno odrefhenje.

8. In on bo Israel od vsih njegovih hudobij refhil.

Daj jim Gospod vezhni mir in pokoj:

In vezhna luzh naj jim svéti.

Gospod vsmili se zhes nje.

Kriste vsmili se zhes nje.

Gospod vsmili se zhes nje.

Ozhe nash itd.

In naf ne vpelaj v' fkufhnjavo.

Temuzh naf refhi od hudiga. Amen.

V. Od urát peklenških,

Od. Refhi njih dushe o Gospod.

V. Naj v' miru pozhivajo,

Od. Amen.

V. Gospod vflishi mojo molitu,

Od. In moje vpitje naj k' tebi pride.

M o l i m o .

O Bog! Stvarnik in Odrefhenik vsih vernih, dodeli dusham svojih flushabnikov in flushabniz odpufhanje vsih grehov, de one milostlivo odpufhanje, ktero so vselej shelele, fkosi bogabojezhe profhnje dosehejo. Kter shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Moli pet Ozhe nashov in pet Zheskena si Marij in vero.

*Sahvála sa gnáde, ki smo jih v' svetimu-
letu sadobili.*

Vfigamogozhni vezhni Bog, Ozhe, Sin
in sveti Duh, vflifhi, kar sim milostlivo
sturil k' sadoblenju odpuštika *svetiga-léta* ;
naj tekne k' mojimu svelizhanju in k' na-
menu, ki ga tvoja sveta zerku in tvoj na-
mestnik na semli fkosi *sveto-léto* dosezhi
hozhe. Hvali Gospoda moja dusha! in vse
kar je v' meni, hvali njegovo sveto Ime,
Moja dusha! nikar ne posabi vsih njegovih
dobrot.

Hvalna pesem.

1.

Tebe Boga mi hvalimo
Sa Gospoda mi sposnamo,
Ozheta te vezhniga,
Hvali, kar je shiviga.
Angeli, nebo in mozhi
Tebe samiga zhaštiti:
Kerubim in Serafim,
Te zhašté s' glasam vednim.

2.

Svet, svet, svet je Bog Sabaot
Ta vfiga mogozhni Bog:
Svet je Bog Ozhe Stvarnik,
Svet je Bog Sin Odreshenik,
Svet tudi Trofhtar sveti Duh,
Sveta Trojiza en sam Bog,
Tvoje zhaští je vedno
Polna semla in nebo.

3.

Apostolski kor zhaštiti,
Preroki, 'nu Marterniki,
Spovedniki, Mafhniki,
'Nu vsi lubi Svetniki
Kerfhanfka zerku na svétu
Te hvali Boga Ozhéta,
'Nu Sinú ediniga,
Tudi Duha svetiga.

4.

Jesuf Kristuf kralj te zhaští
Ozhetov Sin od vezhnosti;
De bi ti naf odrefhel,
V' divishko telo si prishel,
Sa naf si martra terpel,
'Smert premagal, nebo odperel,
Enkrat imash spet priti,
Shíve, mertve sodití.

5.

Sa verni folk te profimo,
Poshegnaj tvojo erbshino.
Vishej, povikfhej vselej;
De te hvali vekomej,
Mi te vsak dan hvalimo,
'Nu tvoje imé zhaštimo,
Vari naf danashni dan,
De ne bo v' grehah nash stan.

Smili se zhes naf Gospod Bog,
Reshi naf is nashih nadlog;

O Bog vsmili se zhes naf,
Na te upamo vsak zhas,
Mi tvojo milost vshivamo,
Kakor na-te saupamo,

Na-te vpamo vselej,

Ne bomo k' shpotu vekomej.

V. Hvalimo Ozheta, Sina in svetiga Duha,
Od. Hvalimo in povikshujmo ga na vekomej.

M o l i m o .

O Bog! kteriga vsmilenje nima shte-
vila, in kteriga dobróte bogastvo je nes-
konzhno, tvojimu velizhastvu se sahvalimo
sa dodelene darí, in prosimo sa vselej tvo-
jo milost: de, kter profhnjavzam, kar
shelé, dodelish, njih ne sapustish, temuzh
k' pribodnimu plazhilu perpravish. Skosi
Gospoda nashiga Jesufa Kristusa. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per naf,
Od. Amen.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000075178

